Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2543 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 11 iulie 1957

TOATE FORȚELE pentru bătălia recoltei

Nu vom pierde nici o zi la recoltat

Cine muncește cu hărnicie, folosind toate posibilitățile pentru grăbirea secerișului și treerișului, cîștigă, cine amînă aceste lucrări pierde. Conducerea gospodăriei noastre colective din Făcăeni, raionul Fetești, a reparat din timp inventarul agricol și atelajele și cînd orzul a dat în pîrgă a pornit cu toate forțele la secerat. Încă din zori, trei secerători-legători mînuite de colectiviști harnici și pricepuți și acționate de tractoare din brigada a IX-a de la S.M.T. Făcăeni conduse de tinerii tractoriști Vasile Ghițău, Stelian Purcea și Gheorghe Olteanu, au început lucrul. Numai în 3 zile s-a secerat întreaga suprafață de 45 hectare orz de primăvară și 40 hectare orz de toamnă.

Acum secerătorile lucrează din plin la seceratul griului. In același timp cu recoltatul se face și dezmiriștitul.

S-au evidențiat colectiviștii Ene Ion, Stănculescu Gheorghe, Burciu Nicolae și alții.

Corespondent
CONSTANTIN FRINCU

INTERVIU fantastico — adevărat

Cu puțină imaginație și cu puțină bună voință din partea naturii necuvîntătoare am reușit să iau totuși un scurt interviu holdelor de grîu de pe cîmpurile gospodăriei colective „A 5-a aniversare a R.P.R." din Cireșu, raionul Filimon Sîrbu.

Mai întîi vreau să remarc faptul că interlocutoarea mea, adică holda, m-a privit tot timpul cam de sus, dată fiind înălțimea ei apreciabilă, spicele sale barosane, de mărimea unei vrăbii consistent hrănită.

REPORTERUL: după cîte observ, te bucuri de o creștere aleasă.

HOLDA: Intr-adevăr, am crescut înaltă și suplă, cu un spic cît vrabia — așa cum m-ai zugrăvit dumneata mai sus, folosind o comparație veche de aproximativ 2000 de ani. Eram foarte mîndră de mine în tinerețe și nu mă sfiam să mă laud oricui. Acum însă am îmbătrînit, m-am gîrbovit, păcatele mele, și parcă m-am cocoșat.

REPORTERUL: Cărui fapt se datorește această îmbătrînire prematură?

HOLDA: Am să-mi permit să fac și eu o comparație, mai puțin pretențioasă, nu ca acelea pe care le faceți dumneavoastră, cei de la oraș. O fată dacă nu se mărită cînd vine vremea, îmbătrînește. Așa și cu mine. Dacă nu mă culege la timp, mă „trec", mă scutur. In ultimele zile, cînd e liniște, aud cum cad în țărînă, una cîte una, boabele mele de aur. Mă cuprinde o tristețe... iremediabilă.

REPORTERUL: Totuși, conducerea gospodăriei servește cu optimism reporterilor, o cifră onorabilă: 20 hectare secerate, din cele 45 cultivate.

HOLDA: Cifrele înșeală uneori. Asta nu înseamnă totuși că ei, colectiviștii, n-au început recoltarea tîrziu; nu m-au secerat cînd eram în pîrgă. Încă o dovadă în plus: vecina mea, holda de orz, întinsă pe 21 hectare se prăpădește pe picioare, văzînd cu ochii. În loc să secere mai întîi orzul, care nu era numai copt, ci și răscopt, colectiviștii s-au apucat de altă holdă, care ar mai fi putut rezista. În concluzie, n-au știut să se orienteze, n-au chibzuit bine, ca niște adevărați gospodari. Așa că pagubele vor fi destul de serioase.

REPORTERUL: Situația e dureroasă. Cine crezi că e vinovat?

HOLDA: In primul rînd consiliul de conducere, care a dus o slabă muncă de mobilizare (scrie în paranteză, președinte, Gheorghe Gheorghică) și unii colectiviști, care nu prea se îngrijesc de recoltă, de parcă nu ar fi a lor. Își văd, liniștiți, de alte treburi, personale. Cîteva nume: Ion Cristea (membru în consiliul de conducere), Ion Petcu, Ștefan Dragomir, Grigore Broască, Ion Covase, Ion M. Cujbă. În fiecare zi nu vin la muncă decît 20 colectiviști (într-o zi au venit numai 11) din cei 90. buni de muncă.

REPORTERUL: Dacă ești bună, eu sînt de la un ziar de tineret, ce poți să-mi spui despre tineri?

HOLDA: Nu mă bucur de atenție nici din partea lor. In gospodărie sînt cam 20 de tineri, dar puțini vin la lucru, deși era de așteptat ca entuziasmul lor să producă o epidemie fericită în rîndul tuturor colectiviștilor. Secretarul U.T.M., tovarășul Ștefan Lungu, care nu lucrează efectiv în gospodărie (este salariat în altă parte) găsește, pare-se, o scuză prin asta, pentru lipsa de atenție față de campania de recoltat.

REPORTERUL: In speranța că totuși în zilele ce urmează toate forțele gospodăriei vor porni într-un asalt puternic și susținut spre a nu lăsa ca pierderile de cereale să crească, îți mulțumesc pentru atenția pe care mi-ai acordat-o și-ți urez să ajungi o pîine mare și albă.

★

REPORTERUL (către colectiviștii din Cireșu):

Consider că semnalul dat de holda voastră constituie un duș destul de rece în stare să vă trezească din toropeală. Participați cu toții la lupta pentru strîngerea pîinii voastre.

I. B.

Președintele G.A.C. din Comana, raionul Vidra, tov. Rupe Deal împreună cu alți colectiviști fac o ultimă verificare pentru a constata stadiul de coacere a griului în vederea secerișului.

APELUL

adresat învățătorilor de Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Tovarăși învățători,

Pămîntul bogat al țării noastre își revarsă anul acesta, cu dărnicie darurile sale. Țăranii muncitori împînzesc lanurile și luptă din răsputeri pentru a strînge de zor rodul îmbelșugat al ogoarelor. Mecanizatorii se ostenesc zi și noapte să nu piardă nici un ceas din timpul prielnic, pentru a asigura strîngerea recoltei și depozitarea ei în condiții optime. Toți sînt vrednici de încrederea pe care întregul popor și-a pus-o în ei.

O asemenea activitate patriotică pentru a asigura pîinea noastră și a copiilor noștri nu vă poate lăsa indiferenți pe voi, educatorii.

Mai rămîn spice pe urmele secerătorilor și înapoia mașinilor. Sute și mii de vagoane se pot umple cu aceste spice risipite. Copiii și pionierii țării noastre sînt pregătiți pentru această treabă.

Știm că e vacanță. Știm că vi se cuvine odihna după truda voastră de peste an. Dar sarcinile actuale, a căror îndeplinirea înseamnă o nouă biruință, cer și intervenția voastră hotărîtă de cetățeni uniți și la greutăți și la biruinți. Veți fi mîndri că o părticică din bogăția patriei, din care se va îndestula tot poporul, se datorează și vouă.

De aceea facem un apel călduros și insistent la dragostea voastră de patrie, la simțul vostru cetățenesc și vă cerem să vă dați contribuția la înflorirea și prosperitatea patriei.

Tovarăși învățători,

Mobilizați pentru strîngerea la timp a spicelor rămase pe ogoare, a boabelor de pe arii, pe harnicii pionieri și școlari din satele voastre.

Organizați întreceri, stimulați pe cei mai vrednici.

Folosiți pe elevii voștri aflați în tabere, la acțiuni organizate în sprijinul cîștigării bătăliei recoltei din vara aceasta.

Prin acțiunea patriotică de strîngere a recoltei, cultivați la elevii voștri dragostea față de muncă, respectul față de strădaniile părinților lor, mîndria că și ei au contribuit la înfăptuirea chemărilor Partidului și Guvernului.

Ne exprimăm convingerea că veți răspunde la acest apel cu entuziasmul ce vă caracterizează.

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

C.C. AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Sub îndrumarea educatoarei, copiii muncitorilor de la fabrica de sticlărie Turda, învață un nou dans
Foto: AGERPRES

TINERETUL DIN R. P. R. se pregătește cu bucurie PENTRU FESTIVAL

Marți la amiază a avut loc la Palatul Pionierilor din Capitală ședința Comitetului Național pentru pregătirea participării tineretului din R.P. Romînă la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie de la Moscova. Au luat parte reprezentanții presei centrale.

Ședința a fost deschisă de tov. Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M.

— Ședința Comitetului Național pentru pregătirea participării tineretului romîn la Festival —

Tov. Virgil Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M., a prezentat o expunere despre pregătirile tineretului din lumea întreagă și ale tineretului din țara noastră în vederea Festivalului de la Moscova.

Eroicul tineret sovietic, gazda celui de-al VI-lea Festival, muncește cu entuziasm pentru a contribui ca Festivalul să fie cît mai interesant și plin de conținut, să fie cel mai reușit dintre toate Festivalurile care au avut loc pînă în prezent.

Pînă acum — a spus între altele vorbitorul — 12 organizații internaționale de tineret și 580 de alte organizații diferite și-au exprimat dorința de a sprijini pregătirile și de a participa la Festival.

Mai mult de 90 oameni de artă din 23 țări, cunoscuți în lumea întreagă, și-au anunțat participarea la juriile concursurilor artistice internaționale ce vor avea loc în timpul Festivalului.

Peste 500 corespondenți de presă din diferite țări și-au exprimat dorința de a merge la Festival. Activiști pe tărîm social de renume mondial, oameni politici și de stat, artiști și sportivi au făcut declarații prin care sprijină Festivalul. Un deosebit interes pentru Festival îl manifestă studenții din diferite țări.

Răspunzînd chemării Consiliului F.M.T.D. și U.I.S. — a spus între altele vorbitorul — tineretul nostru se pregătește cu bucurie și avînt pentru mărețul eveniment din viața tineretului, Festivalul păcii și prieteniei, care va avea loc în țara constructorilor comunismului, la Moscova.

In țara noastră, sub conducerea organizațiilor de partid, tineretul din industrie, în cinstea Festivalului, și-a intensificat eforturile în întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului de producție, pentru ridicarea productivității muncii, pentru obținerea de economii de materii prime și materiale și reducerea prețului de cost, pentru crearea de noi brigăzi de tineret și posturi utemiste de control.

Ca urmare a acestei munci au fost create în ultimul timp peste 1.100 brigăzi ale tineretului și 270 posturi utemiste de control.

In această perioadă inițiativele tinerilor de la uzinele „Progresul" — Brăila, s-a extins în încă 165 întreprinderi din regiunile Cluj, Galați, Bacău, Stalin și orașul București. Economiile realizate de tineri în producție s-au ridicat în cursul lunii mai la peste 17.700.000 lei, cifră care crește zi de zi.

Sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiile U.T.M. au contribuit la crearea în ultimile 5 luni a peste 200 noi unități socialiste în agricultură. In această perioadă un însemnat număr de utemiști și alți tineri țărani muncitori au intrat în formele socialiste ale agriculturii.

Valoroasa inițiativă a tinerilor din comuna Siliștea de a lua sub patronaj „loturi ale Festiva-

(Continuare în pag. 4-a)

IN CINSTEA FESTIVALULUI

Peste:

- ★ 1.100 brigăzi ale tineretului
- ★ 270 posturi utemiste de control
- ★ 17.700.000 lei economii în cursul lunii mai
- ★ 5.500 ha. ca loturi ale Festivalului
- ★ 7.700.000 kg. fier vechi colectat
- ★ 56.000.000 pomi și puieți plantați
- ★ 7.500 de daruri.

Utemista Maria Partenie una din delegatele ce vor participa la Festival în mijlocul tovarășelor ei de muncă de la F.R.B.

Oameni de profesie... „fără"

Desigur, ți s-a întîmplat și ție! pornești cu prietenii la plimbare prin pădure și nimerești la o răscruce de drumuri. Te îmbie și unul și celălalt, peste tot e umbră, sînt flori, cîntă păsărele și nu știi ce să faci. În glumă te supui sorții: dai cu banul. Stema sau banul hotărăște în locul tău și tu rîzi pentru că oricum ți-a fost indiferent pe ce drum ai s-o apuci — fiind vorba de o simplă petrecere duminicală.

Dar poți concepe oare să faci din banul mic și rotund care hotărăște cu indiferență între un nimic sau altul judecătorul tău suprem, îl poți lăsa, săltîndu-l ușor în sus și urmărindu-i căderea greoaie pe pămînt, să hotărască pe ce drum ai s-o apuci în viață, care-ți va fi viitorul?

★

Cristian Coandă e un băiat înalt, bine făcut — aș putea spune, la cei 21 ani ai lui, aproape un bărbat. A terminat școala medie în 1954 dar astăzi, la începutul lui iulie 1957, nu și-a găsit încă un rost în viață, n-a devenit încă student și nici nu lucrează nicăieri. Timp de trei ani bătuți pe muche n-a folosit la nimic energia care clocotește într-un băiat de vîrsta lui, nu și-a găsit nici o ocupație. În schimb, de trei ori, cu regularitate de ceasornic, s-a prezentat în fiecare toamnă la examenul de admitere la Facultatea de medicină. De ce tocmai la medicină? Există în băiatul acesta o atracție puternică pentru această meserie? E ceea ce am încercat să aflu într-o discuție cu el. Mi-a afirmat că-i place această meserie pentru că — și aici a luat o poză studiată — e singura care te ferește de monotonie, care-ți întrebuințează în întregime resursele intelectuale, îți permite să fii om de știință, cercetător, nu simplu practician. Motivul mi s-a părut demn de respect și, în mod firesc, l-am întrebat pe Cristian dacă intenționează să se prezinte și anul acesta la examenul de admitere. Răspunsul m-a surprins:

— Poate — (notați, sîntem la începutul lui iulie). S-ar putea să mă prezint însă la Conservatorul de muzică.

Și, cu un zîmbet complex de om neînțeles, mîndru de slăbiciunea lui, Cristian m-a lăsat să înțeleg că, de fapt, întotdeauna muzica a fost adevărata lui pasiune, de sub robia căreia zadarnic a încercat să scape.

— Cînți la pian, la vioară?

— Puțin la pian, mai mult la acordeon. Vezi, de fapt nu m-aș putea înscrie la interpretare; sînt vreo zece ani de cînd m-am lăsat de muzică clasică (10 — scăzut din 21!) Prin clasa a patra primară am cîștigat un concurs pe Capitală. Dar de atunci, „m-am ocupat" mai mult de muzică ușoară, așa că acum ar trebui să mă înscriu la muzicologie.

— Crezi că în duelul dintre medicină și muzică va birui aceasta din urmă?

— Nu știu. N-aș vrea să fiu muzicolog și să mă închid în cine știe ce arhivă. S-ar putea să mă înscriu la Institutul de Cultură Fizică. Am fost în lotul R.P.R. de rugbi și-mi place sportul. In plus, la examenul de admitere sînt cam aceleași materii ca la medicină și aș avea mai puțin de învățat...

De fapt, dragostea pentru muzică se manifestă la ora actuală prin lecțiile de acordeon și muzică ritmică pe care Cristian le dă ca să aibă bani de buzunar. (Oricum, nu face ca un băiat de 21 de ani să aibă numai ce-i dau părinții...) Ideea de a urma I.C.F.-ul, sosită așa, inopinat și neoficial, nu-i decît dorința de a da un examen ușor. „Atracția" pentru medicină însăși nu-i decît un rezultat al influenței tatălui, și el medic, care dorește să-și vadă fiul urmîndu-i la conducerea cabinetului.

Așa stînd lucrurile, l-am întrebat pe Cristian ce va face dacă, prin cine știe ce concurs de împrejurări, nu va deveni student nici anul acesta. Intenționează oare să intre în producție, într-o întreprindere, să devină util unui colectiv, să se înalțe la nivelul părinților care muncesc amîndoi?

— Într-o întreprindere? Nu. Aș intra într-o orchestră de local unde lucrezi doar patru ore pe seară și cîștigi mai bine decît în producție.

Și la sfîrșit, cu zîmbetul unui om care a trecut prin multe încercări ale vieții, avînd la spate multă experiență:

— Unde ai mai văzut un om care să vrea să facă o muncă mai grea în locul uneia mai ușoare?

Ce-a mai rămas din dorința proclamată cu cinci minute în urmă de a face o muncă interesantă, științifică, în care să se cheltuie întreaga energie intelectuală, creatoare? Vorbe goale, banale, care se sparg ca bășicile de săpun dar care au menirea să ascundă că un om tînăr își hotărăște viitorul dînd cu banul între trei meserii, avînd drept singur obiectiv să trăiască ușor, dînd societății cît mai puțin și primind în schimb cît mai mult.

Dumitru Olteanu a terminat și el școala medie în 1954 și faptic se află în aceeași situație. Nu e student și nu lucrează nicăieri. Și-a încercat de trei ori norocul la Institutul de Teatru „I. L. Caragiale" și de două ori la medicină. Anul acesta perseverează să devină student la medicină. În anii aceștia a mai visat să devină student la „Maxim Gorki" și să învețe o ramură a geologiei — arheologia. Particularitățile individuale îl deosebesc de Cristian Coandă: Dumitru Olteanu a fost de fiecare dată sincer interesat de meseria pe care voia să și-o aleagă și în visurile lui nu intrau nici un fel de calcule. Bunul lui simț nu i-a permis să trîndăvească tot acest timp, a căutat unele soluții de moment și acum, cu luciditate, vede că bîjbîielile lui s-au datorat și vîrstei și unei insuficiente îndrumări. Acum, Dumitru crede că a depășit această fază și se con-

ILEANA POPOVICI

CONTINUARE ÎN PAG. III

Molière? Corneille?

Este sau nu actorul Jean Baptiste Poquelin autorul lui Tartuffe, al Mizantropului, al Avarului, al Școlii femeilor, al Vicleniilor lui Scapin, al lui Georges Dandin, al Doctorului fără voie, al Burghezului gentilom și al celorlalte opere de geniu care de trei veacuri încoace încîntă generațiile?

Întrebarea nu este fără obiect. Îndoieli asupra identității reale a celui care a semnat cu numele unei comune de lîngă centura Parisului — Molière, au existat de mult. A-

Sublinieri

cum însă există o dispută ale cărei proporții depășesc obișnuitul cadru al controverselor dintre un istoric literar și altul. După cum ne informează „Contemporanul" la rubrica de „puncte cardinale" cartea lui Henry Poutaille „Corneille sous la masque de Molière" indică pe autorul Cid-ului drept adevăratul Molière. Asa dar, părintele tragediei franceze ar fi fost, în aceeași uriașă măsură, părintele comediei franceze.

Puține ipoteze dintre cele care sînt lansate cu miile în fiecare an pot stîrni, la simpla lor enunțare, un asemenea interes. Ce cuvînt palid — interes! Omenirea va trebui să asculte cu răsuflarea tăiată fiecare din argumentele lui Poutaille. Verificarea lor exactă ar trebui să antreneze (și probabil că așa se va și întîmpla) un mare număr de cercetători. Căci îi va cuprinde nu numai pe oamenii de specialitate, ci și pe iubitorii teatrului molieresc, pur și simplu pe toți cei care au citit sau au

ȘTEFAN IUREȘ

(Continuare în pag. 3-a)

Export în R. P. Chineză

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la uzinele „Vasile Roaită" din Capitală fabrică în prezent diferite pompe centrifugale și duplex.

In anul care a trecut s-a fabricat un nou tip de pompă centrifugală 400 R.D.S.-22, care are un debit de 1.100 metri cubi apă-oră. Pînă la data de 1 mai au fost exportate în R.P Chineză 10 pompe, ca pompe de răcire pentru instalațiile de uzine electrice livrate de țara noastră.

IOAN MINCU
redactor la ziarul uzinei

ÎNSEMNĂRI DIN DOBROGEA SOCIALISTĂ

Viața țiganilor pare — și poate că a și fost într-un fel — pitorească și poetică. Privindu-l pe țigan de după perdele, de la căldurică, trecînd sgribulit pe o iarnă cumplită lîngă șatra călătoare, sau din loja operetei, vopsit și împopoțonat cu costum cusut din fire aurii, fecioarele cu avînturile romantice nesatisfăcute oftau săltîndu-și corsetele: ah, ce frumoasă-i viața de țigan! Noaptea, în așternutul moleșitor, duduia visa cu sîngele clocotind că a răpit-o un țigan cu părul negru și cu mustăcioară care a dus-o într-o șatră construită din draperii de mătase și care, mai înainte de toate, cîntă cu ea un duet focos ca în „Dragoste de țigan" a lui Lehar.

Ceilalți țigani — slabi, ofticoși, cerșetori, schilozi, hoți — nu erau pitorești și nici poetici, provocau repulsie și indignare, cînd veneau la poartă se asmuțeau cîinii după ei.

★

Am fost acum în Palazu Mare, o comună cu foarte mulți țigani. I-am găsit pe toți în stepă cosind, cărînd cu atelajele sau strîngînd brazdele de borceag. Era o căldură fantastică, înăbușitoare, apa din butoaie se înfierbîntase. Țiganii însă munceau și cîntau. Am stat de vorbă cu ei, acolo, pe cîmp, despre trecut și despre prezent.

Trecutul țiganilor din Palazu Mare? Unii dintre ei munceau pe moșiile lui Josiman și Valahu. Ceilalți, împinși de mizerie și foame, furau sau cerșeau. Bătrînii, bolnavii și copiii cerșeau. Ceilalți se adunau în bande și spărgeau case. Apoi veneau jandarmii și-i băteau pe toți, ca să spună, sau ca să împartă prada pe din două. Trăiau în cocioabe acoperite cu stuf, fără curți și fără garduri, între bălării și mărăcini. Copiii dormeau și mîncau la un loc cu cîinii și pisicile într-o mizerie cumplită.

Regimul nostru s-a apropiat de țigani cu omenie și grijă, țintind spre ridicarea lor materială și morală.

Așa s-a făcut că într-o vreme, cu 6—7 ani în urmă...

— A venit partidu' și ne-a făcut gospodărie colectivă — mi-a spus Brașoveanca, o țigancă bătrînă, îmbrobodită cu maramă cusută cu mărgele.

Ce întîmplări formidabil de inedite și pitorești s-au petrecut cu intrarea țiganilor în colectivă! Cu cîtă finețe și răbdare au muncit cu ei mănunchiul acela de comuniști și tineri agitatori! Susceptibili și fricoși față de orice lucru venit din afara lumii lor bicisnice și întunecate, țiganii au privit atunci colectiva cu neîncredere.

— Păi să intrăm iar la stăpîn?!

A fost însă în mijlocul lor un om deosebit, un comunist: cărămidarul Gheorghe A. Petre. Gheorghe A. Petre s-a înscris mai întîi el și cu neamurile lui și a muncit un an de zile în colectivă. Toamna, Gheorghe A. Petre a avut cu ce să facă propagandă în rîndul fraților săi. El și-a umplut curtea cu bucate și pe urmă a dat un brînci cocioabei sale, dărîmînd-o. Apoi și-a făcut o casă nouă.

În ziua cînd Gheorghe A. Petre și-a dărîmat cocioaba în văzul întregii țigănimi — atunci s-a produs efectul propagandei de pînă atunci. Au venit toți buluc cu cererile.

— Dacă colectiva ne dă mîncare, intrăm și noi, tovarășeilor.

— Păi colectiva vă dă, dar să munciți.

Ei da, cu munca a mai fost o poveste. În primăvară, cînd a început campania, toți se îmbolnăveau pe capete.

— Mă doare-aici, uite-aici, tovarășe președinte — se văitau țigăncile și pe urmă plecau în oraș să cerșească sau să fure.

Ceea ce au cîștigat țiganii în gospodăria colectivă mai întîi, mai important decît toate, a fost faptul că au învățat să muncească. Restul a venit pe urmă. Și-au făcut case, cu lumină electrică și cu difuzoare.

Am stat de vorbă pe cîmp, fumînd cîte-o țigară, cu o femeie, Marița Vasile. Mi-a spus că are trei copii. Sînt la grădiniță și la creșă. Voiam s-o mai întreb despre copilăria ei, dar nu mai avea nici un rost. Cînd să plec m-a întrebat dacă nu vreau să i-l botez pe Gheorghiță al ei care are 9 luni. Președintele i-a promis și el, dar acum e tare ocupat.

Pe urmă, Stoiana Brașoveanu mi-a povestit cum a fost în „Transmisia" unde și-a pierdut bărbatul.

— E bine în colectivă? am întrebat-o.

Și-a făcut o cruce mare, pe tot pieptul.

— Să trăiască partidu-ăsta. Îmi fac casă nouă, tovarășe, am tot materialul gata.

Brigadierul mi-a mai spus ceva despre ea. De curînd s-a întors în sat unul Irimie care a fost la pușcărie 16 ani pentru crimă. Irimie s-a dus la Brașoveanca, după obiceiul vechi, și i-a zis:

— Să te muți de mîine la mine că te iau de nevastă.

Brașoveanca nici n-a vrut s-audă. Să se mărite cu unul ca Irimie? Ea, colectivistă, femeie cinstită, cînd are tot ce-i trebuie la casa ei? Nici vorbă.

Mi-a spus pe urmă că are un băiat, Titi Brașoveanu, foarte harnic, conductor de atelaje. Titi era analfabet, dar a învățat carte pentru că altfel nu voiau să-l primească în U.T.M.

Apoi mi l-a arătat sus într-o căruță cu borceag pe Petre Costel. Și-a făcut și el casă nouă și-a învățat să scrie cu stînga cum a putut, ca să poată să-și scrie autobiografia cînd l-au primit în U.T.M.

În ultimul reportaj vă promisesem să vă povestesc despre tînărul acela în chiloți care n-a vrut să-și spună numele. Tatăl lui a fost hoț și l-au împușcat jandarmii. De atunci poartă în el o temere și-o suspiciune stranie față de orice străin. Nu cumva o să-i găsească și lui vreo vină pentru asta? Îmi pare rău că am făcut publică această amintire dureroasă a trecutului, poveste tristă și jenantă pentru Lică Vasile, un băiat bun și muncitor care face două norme pe zi la cosit.

Ca element de perspectivă al viitorului de belșug și lumină pentru viața țiganilor din Palazu Mare aș da, spre a fi cît mai convingător, o fotografie a satului, luată de sus. Ar ieși imaginea unui veritabil șantier de construcții de locuințe.

ION [illegible]IEȘU

Succesul tinerilor mineri din Valea Jiului

Tinerii mineri din Valea Jiului raportează îndeplinirea înainte de termen a angajamentului luat de a extrage 23.000 tone de cărbune peste plan pînă la deschiderea Festivalului Mondial. La acest succes au contribuit în mod deosebit tinerii mineri de la exploatările carbonifere Lupeni, Lonea, Vulcan, Petrila care au dat în total 18.760 tone cărbune în plus. Printre brigăzile de tineri mineri care s-au situat în primele rînduri ale întrecerii se află cele conduse de utemiștii Moise Peter, de la mina Petrila și Foro Alexandru de la mina Lupeni, care au fost aleși delegați la cel de-al VI-lea Festival de la Moscova. Cele două brigăzi au dat peste plan mai mult de 3.500 tone cărbuni.

DIN VIAȚA UNIVERSITARĂ

PRIETENII

Toate rendez-vous-urile sînt respectate. La ora 7, pe plaja imensă a Costineștilor, soarele prinește „bună dimineața" perechilor gălăgioase și cu ochii cirpiți încă de somn. Nimeni nu lipsește de la această întîlnire de prisos preconizată în regulamentul taberei. Corturile au rămas stinghere, ca și studentul de serviciu, și fără pic de nostalgie după acoperămîntul de peste noapte, toți au dat iama pe bucata de sahară răcorită de evantaiele brizei.

La picioarele lor marea se gudură servilă, se privește în ea însăși, cochetă, nemaiștiind ce să facă să le intre în voie, să le fie pe plac. Marea e naivă. Nu știe pe semne că e adorată și că sforțările ei de a intra în grații o fac ridicolă. Uite, studenții de la teatru, ce poză clasică, sarah bernardtiană iau în fața ei, recitindu-i din Ovidiu. Drept, e și nițică mustrare în acest gest care vrea parcă să-i amintească exilul greu al poetului la care valurile mării au adus un prinos de poezie. Fata aceea brună care se recomandă „Viorica Gheorghiu de la filozofie", numai o mină filozofică și meditativă nu are. Privește, soarbe toată priveliștea deodată, fără discernămînt, și declară că-i place totul, fără rezerve. Zîmbesc. Viorica Gheorghiu e în anul II la filozofie și ea încă se comportă ca o liceeană. Foarte bine. Marea însăși se comportă uneori ca o elevă care arborează ostentativ o sobrietate pe care încă n-o are. Trebuie să-i vedeți însă pe polonezi, grupul de studenți polonezi veniți să-și petreacă la noi concediul. Fiecare privire, fiecare gest al lor e o declarație de dragoste făcută Mării Negre. Admirația lor pentru marea noastră se răsfrînge foarte, foarte adesea asupra fetelor. Ele, știind la rîndul lor că Baltica poloneză e rece, inconjoară oaspeții cu deosebită căldură. Și astfel, la mare, prin intermediul mării, în tabăra studențească de la Costinești s-a legat o prietenie durabilă.

Conversațiile dificile stîrnesc fantezia. Se nasc propoziții în care predicatul e un cuvînt rusesc, subiectul englezesc, adjectivul german. Se desenează pe nisip, se numără pe degete, se mimează și cînd toate aceste mijloace s-au epuizat atunci, pe plajă, se încinge Perinița „internațională". E un carnaval matinal. Alifiile antisolare îi maschează, aparatele de fotografiat tăcăne și cîte un reporter pripășit notează.

Ce notează? În primul rînd, ceea ce trebuie notat în primul rînd: existența unei tabere studențești pe lîngă altele din alte părți, unde sute de studenți se odihnesc și leagă prietenie

I. S.

CARNET DE PRACTICĂ

Inaugurăm cu acest număr CARNETUL DE PRACTICĂ. Spre deosebire de cel al studenților aflați la practică, carnetul nu are număr limitat de file și se complectează nu în fiecare zi, ci ori de cîte ori cineva vrea să-și spună părerea despre practică, să aducă o propunere în folosul unei activități practice la nivelul studenților.

De data aceasta începem noi carnetul. N-avem concluzii ci simple însemnări. Intenționam să facem introducerea cu un reportaj, dar terenul ne-a vitregit. Uzina „23 August", enormă, cu secții și sectoare numeroase i-a răspîndit pe studenți cu mare talent încît unui necunoscut al uzinei i-ar fi foarte greu să-i găsească. Și, atunci i se dau semne de recunoaștere: studenții sînt în salopetele noi și aproape nepătate. Sînt curați și sudoarea nu se datorește efortului, ci pur și simplu căldurii. Se plimbă prin hale, se opresc în fața mașinilor, privesc, discută, întreabă. Cum privesc? Atent la început, cu interes, plictisiți apoi, iritați de zgomot și căldură, de permanenta postură de spectatori, mai obosiți fizic decît cei care muncesc efectiv.

Dintr-un bun început îți dai seama că nu poți scrie despre încordare, entuziasm, curiozitate, muncă, succese, pentru că aci nu astea sînt elementele care caracterizează practica studenților. Nu vor? Nu pot? N-au condiții? Și ca să răspunzi întrebărilor trebuie să părăsești domeniul observațiilor personale, trebuie să întrebi și să primești răspunsuri. Pauza de la ora 10 mi-a prilejuit momentul de discuție.

Ieșenii (din anul III al facultății de mecanică), primii întîlniți, par mulțumiți de desfășurarea practicii. Blajini, domoli și mai retrași s-au acomodat cu situația, găsind-o în general bună. Nu lucrează efectiv pentru că nu se poate și nici n-o cer. Simt — spun ei — asemenea spectatorilor de fotbal, care nu joacă dar care cunosc foarte bine jocul și uneori știu mai bine cum ar fi trebuit să se comporte jucătorii în anumite ocazii. Așa și studenții. Nu lucrează efectiv dar cunosc teoretic procesul de producție, văd cum se desfășoară practic ceea ce au învățat la curs și sînt mulțumiți. Nu le pot pretinde muncitorilor mai mult decît un sfat pe care aceștia îl dau cu plăcere. Mașinile însă nu. Din punctul lor de vedere ieșenii au dreptate. Au dreptate pentru că doisprezece din cei cincisprezece studenți ai grupei sînt proveniți din producție și stăpînesc perfect o meserie. Pentru ei calificarea nu este o problemă, ci perfecționarea calificării.

Timișorenii (din anul IV al facultății de mecanică) sînt nemulțumiți. Institutul (singurul cred), nu le-a dat haine de protecție și sînt nevoiți să lucreze în haine de stradă. Cea mai mare nemulțumire a lor este însă faptul că nu lucrează efectiv. Orice numai să lucreze. Cei mai întreprinzători și-au găsit de lucru la sudură. Secretarul de partid al secției i-a luat în schimbul II și studenții triumfă: lucrează, fac ceva util. Ar mai avea totuși o dorință: organizația U.T.M. a uzinei să organizeze și pentru ei cîteva acțiuni sportive, artistice, acțiuni legate de festival etc.

Bucureștenii (din anul IV al facultății de mecanică) mai emancipați și curajoși și-au formulat mai precis concluziile. În orice caz s-au manifestat supărați. Grupul lor se află aproape la sfîrșitul perioadei de practică și bilanțul nu-i mulțumește.

Conferențiarul, tov. Mihai Boboc, venit în uzină în control didactic, a conchis perfect concluziile cu care studenții sînt, se pare, de acord.

Studentul la practică este privit ca un element care încurcă. După patru ani de facultate studentul ar putea foarte bine să nu încurce întreprinderea. Dimpotrivă, să fie folositor. Uzina are nevoie de prospețimea de muncă a unor tineri studenți, de spiritul lor inovator. Sînt în uzina „23 August" sute de procese tehnologice care așteaptă să fie perfecționate. Practic, cei din întreprindere nu le pot dovedi pe toate. Studentul venit la practică are însă timp, cunoștințe și dorința de a face ceva util în acest domeniu. Trebuie însă, din partea uzinei, încredere în capacitatea studenților, iar din partea studenților curiozitate profesională, învingerea inerției în activitatea lor.

Problemele practicii sînt multiple. Au rămas nenumărate semne de întrebare fără răspuns legate de program, disciplină, condiții, nemulțumiri ale studenților, nemulțumiri ale uzinei și multe, foarte multe lucruri pozitive care ar merita cunoscute. Să le facem cunoscute. Rubrica „Carnetul de practică" vă stă, dragi studenți, la dispoziție. La fel și dv., cadrelor didactice. Și nu mai puțin dv., inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor în mijlocul cărora studenții își fac practică.

LUCREȚIA LUSTIG

Studenți în G.A.S.

...Uf, teribil zăduf mai e și-n Bărăganul ăsta! Te coci, nu alta. Nădușeala îți îmbăiază întreg corpul. Dar, las-o-n colo de treabă! Nu te dai bătut cu una cu două în fața căldurii. Doar ești flăcău în lege, doar ești fată voinică și plină de viață. Și chiar dacă nu ești învățat cu greul muncii, te deprinzi după cîteva zile. Dragostea cu care ai plecat să lucrezi în G.A.S. — student fiind — e cel mai viu imbold în biruirea obstacolelor arșiței.

Rîndurile de mai sus, nu-s vorbe seci. În ele sălășluiește miezul adevărului. Adevăr pe care l-am cules din munca studenților bucureșteni veniți să lucreze în inima Bărăganului.

Muncesc în G.A.S. Pantelimon, secția Fundeni — în aceste zile caniculare — studenți de la Facultatea de biologie, geografie, istorie și altele. Și fac bună treabă. Tovarășul director Aurelian Rață e mulțumit de ei.

Știi tovarășe — îmi explica dînsul — avem cerințe mari din partea pieței Capitalei. Numai în trimestrul întîi am dat Bucureștiului peste 250 tone de legume și zarzavaturi. Studenții pe care-i avem la Fundeni recoltează zilnic peste 1.000 kg. fasole verde. Au strîns mii de kg. de mazăre, ceapă și altele. Sîntem mulțumiți de felul cum muncesc.

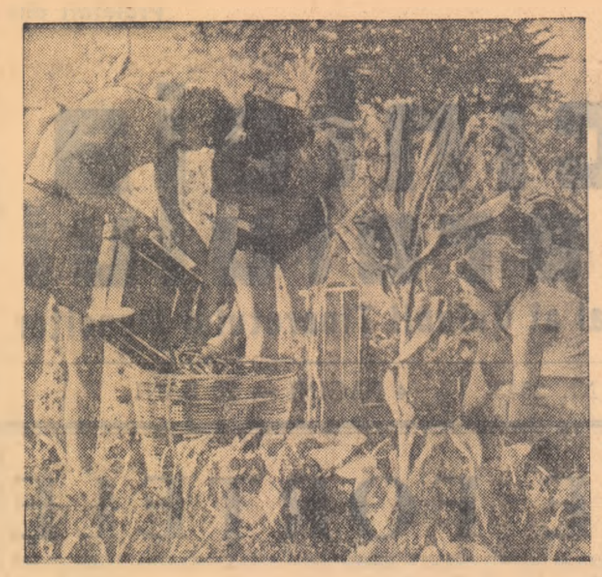

Nici biologii nu se lasă mai prejos. Umplu coș după coș cu păstaiele recoltate.

Spusele directorului sînt grăitoare. I-am văzut pe studenți la lucru. Grupa celor de la Istorie e fruntașă.

— Ei sînt mai „vechi" decît noi — se scuză tovarășa Elena Săsărman, asistentă la biologie. Și-apoi, noi avem mai multe fete pe cînd la Istorie băieții predomină.

Într-adevăr e greu să-l întreci în îndemînare pe Aristide Varghida, ori pe Gheorghe Nicolae. Mă uit la ei cum stau aplecați asupra tufelor de fasole semănată printre porumb. Degetele febrile pun într-una fasole în lăzi.

— Gata, am umplut încă o ladă tovarășe Nicolae!

— Oho, eu am și dus-o la căruță!

Dar și printre studentele de la biologie sînt „mîini harnice" — cum le numea cineva. Mîinile Rodicăi Ana Gheorghe, sau ale Florianei Nicolescu, se pot compara în iuțeală cu ale oricărui student de la istorie. Și ce mulțumire simte fiecare cînd la ora prînzului, ori seara, grupa de la istorie se laudă:

— Iată, căruța noastră e mai plină ca a voastră.

— Nu-i adevărat — răspund fetele de la biologie. Noi am cules mai mult cu trei lăzi.

Discuțiile de felul acesta însă dispar, cînd se îmbulzesc cu toții în jurul fîntînii cu apă rece și proaspătă.

— Toarnă-mi apă, Rodica!

— E cana la tovarășa asistentă.

— Vai fetelor, ia priviți! Băieții de la istorie au turnat o găleată de apă pe Văleanu. E larmă și voie bună. A trecut încă o zi de muncă pe ogoarele gospodăriei. Se aud acordurile vesele ale unei viori. E timpul dansului și al cîntecului.

NICOLAE BARBU
Foto: D. F. DUMITRU

Delta pe zeci de pînze

Pe una din străzile Tulcei s-a oprit o fată care purta o lădiță, un șevalet, niște cartoane. A așezat șevaletul, a desfăcut lădița, a fixat un carton pe șevalet și parcă dansînd grațios, mîna ei cu degete subțiri și prelungi a început să tragă pe carton linii colorate.

S-au adunat: un puști, un șofer, o femeie.

Fata pictează mai departe. Începe să apară pe carton profilul complicat al străzii, culorile pastelate ale „specificului local".

Se face seară. Fata strînge șevaletul, vopselele, pensulele, împachetează totul și apoi purtînd cu grijă cartonul care a căpătat mult mai multă valoare decît avea acum cîteva ceasuri se îndepărtează. Ajunge în curtea unei clădiri albe. Mulți băieți și fete, încărcați cu aceleași poveri se întorc în „tabără", purtîndu-și pînzele și cartoanele ca pe niște trofee de mare preț.

Uite pe cineva cu care aș putea să stau de vorbă. Facem prezentările de rigoare. Profesorul Aurel Vlad îmi descurcă enigmele.

— Și cît stați?

— Am stat o lună.

— Ce-ați realizat?

— Am urmărit bogăția de culori și peisaje, de tipuri și situații pe care le oferă acest colț de țară. Majoritatea studenților au realizat lucruri frumoase.

— Sînteți de la Institutul Nicolae Grigorescu din București sau de la Andreescu din Cluj?

— De la amîndouă.

— Cum v-au primit oamenii de pe aici?

— O părere definitivă o să-mi pot da după ce tulcenii vor vedea expoziția noastră pe care o deschidem mîine.

— Succes și... vacanță plăcută.

M. CARANFIL

„Aici, aproape..."

Scena Casei de cultură a studenților din Capitală a promovat recent, în interpretarea colectivului său de teatru, premiera dramei „Acolo, departe..." de Mircea Ștefănescu.

Însemnarea care urmează e prilejuită, în primul rînd, de faptul că un colectiv de studenți din diferite institute au realizat un spectacol care poate rivaliza cu orice premieră bucureșteană. În consecință, vizionarea acestui spectacol în timpul vacanței este dintre cele mai tentante.

În ciuda procedeului melodramatic și a trenărilor de compoziție, piesa a suscitat și a reținut atenția spectatorilor, meritul revenind viziunii regizorale inteligente și clare asupra spectacolului. Studentul Dan Alexandrescu, care semnează regia spectacolului a reușit să sublinieze conflictul profund realist al piesei maestrului Mircea Ștefănescu, conflictul violent dintre valori umane certe și imposibilitatea lor de realizare în climatul cinic și ostil al societății burghezo-moșierești.

S-au evidențiat toți interpreții, în rolurile principale și episodice deopotrivă. Și Adrian Grigoriu, și Marcela Popovici, și Gheorghe Dincă și Nicolae Mălai și toți ceilalți.

Nu mai puțin valoros e aportul studentului Vasile Roman, scenograful spectacolului. Cu mijloace modeste, acesta a realizat un decor plastic și discret, încadrat perfect în atmosferă.

Spectacolul de debut al colectivului studențesc a marcat un succes care nu poate fi explicat exclusiv prin entuziasmul ardent al amatorilor și nici prin afinitatea acestora pentru problematica piesei.

Secretul acestei reușite trebuie căutat în seriozitatea cu care studenții și-au urmărit creșterea artistică de la o repetiție la alta Exercițiile pe texte clasice i-au acomodat cu a.b.c.-ul teatral și, totodată, cu maniera de lucru a regizorului; colocviile axate pe biografia dedusă a eroilor le-au dat posibilitatea să-și nuanțeze jocul.

Debutul colectivului de teatru al Casei de cultură a studenților din București e un debut „rara avis", care obligă pe viitor conducerea artistică a Casei la un sprijin mai prompt și mai substanțial pentru cei care se străduiesc să se realizeze prin munca lor „aici, aproape..."

ȘTEFANIA PĂCURARU

Alt transport de fasole verde trebuie să ia drumul Capitalei. De aceea zoresc studenții de la Istorie.

După trecerea în revistă a formațiunilor artistice studențești

Trecerile în revistă, prin însăși natura lor, înseamnă mult mai mult decît o inventariere de forțe, ori o simplă stabilire a deținătorilor de titluri și implicit, prin comentarii, discuții, concluzii, ele pot și trebuie să continuie chiar și după actul festiv al decernării premiilor. Scopul lor, ca și în cazul primei treceri în revistă a formațiunilor artistice studențești — de care ne vom ocupa în continuare — este mult mai larg și mai bogat în sensuri, semnificații și, firesc, perspective.

Desfășurată în București între 30 VI — 3 VII a.c., pe scenele Teatrului C.C.S. și Casei de cultură a Studenților, trecerea în revistă a formațiunilor universitare, de toate genurile, a creat pentru prima oară condițiile unei analize realiste a activității artistice desfășurată în institutele noastre de învățămînt superior și, totodată, a unei aprecieri obiective a realizărilor obținute pînă azi, a nivelului artistic atins, și din păcate a lipsurilor care nu odată se mai fac simțite începînd de la alcătuirea repertoriului și pînă la prezentarea programului.

Concluzia principală însă, constă în faptul că studenții noștri au în prezent posibilitatea, își găsesc timp și consideră necesar să împletească activitatea lor principală profesională cu o activitate culturală merituoasă, atît prin caracterul ei educativ, cît și prin înalta ei ținută artistică. De asemenea, în ansamblu, evoluția formațiunilor studențești a prilejuit o îmbucurătoare apreciere legată de dezvoltarea trăsăturilor principale ale unei noi etici, în conștiința și în felul de a fi a celor meniți nu numai să completeze rîndurile intelectualității noastre, ci și să participe activ la opera de construire a socialismului.

În continuare — pornind de la necesitatea unei dezbateri eficiente asupra drumului de dezvoltare în viitor a activității artistice din institutele și facultățile noastre — ne vom ocupa de cîteva probleme legate mai mult de repertoriul și de specificul formațiunilor evoluate.

Pe cele două scene, în decursul celor trei zile amintite, s-au perindat, după cum se știe, cele mai bune coruri, echipe de dansuri, orchestre de muzică populară și ușoară, precum și cîteva — mult mai puține la număr — brigăzi de agitație. Acestea din urmă însă, fiind singurele care au purtat vizibil, atît prin repertoriu cît și prin prezentare, amprenta unui specific studențesc, vor ocupa în orice caz prima, dacă nu cea mai mare parte a acestor însemnări.

La poli opuși ca realizare și conținut, brigada Institutului de medicină din Iași și brigada Institutului pedagogic din Timișoara au prezentat două programe, în intenție deopotrivă de legate de viața și de munca studenților. Spre deosebire însă de brigada mediciniștilor („siringa în imagini") care s-a străduit și a reușit să aducă pe scenă momente realiste, noi, interesante din viața universitară, brigada timișoreană n-a făcut altceva decît să enunțe la tonul general și lipsit de atractivitate, cîteva așa zise tare studențești arhidezbătute și arhicunoscute, ca existînd de drept în programul tuturor brigăzilor.

De asemenea, în timp ce prima brigadă a căutat forme noi de prezentare a cupletelor, a monologurilor, reunindu-le original pe un fond muzical plăcut, cea de a doua, poate și insuficient îndrumată, n-a reușit să cucerească decît bine meritate regrete.

Legat de programul brigăzilor, și mai cu seamă de conținutul lui s-ar mai putea aminti tot aci și de textele unor monologuri folosite de prezentatorii orchestrelor de muzică ușoară pentru a da programelor... un caracter mai atractiv și, la limită... studențesc.

Fără îndoială au fost în aceste prezentări și multe momente la nivelul „siringii" ieșene. Dar nu pot fi trecute cu vederea nici celelalte care au frizat vulgarul și s-au plasat ca formă și valoare artistică pe linia prezentărilor de prost gust, de altă dată, de la cinematografele de cartier.

În ansamblu, s-ar putea vorbi de două tendințe: prima, lăudabilă, de a cuprinde în programul brigăzilor unele aspecte caracteristice vieții noastre studențești și de a le îmbrăca apoi cu gust în haina artistică cea mai potrivită și a doua, de a merge pe linia celei mai mici rezistențe imitînd pe un plan infinit inferior pe Tomazian și Crișan.

Consiliile asociațiilor din Timișoara, Arad, și în oarecare măsură Cluj au datoria să vegheze pe viitor asupra activității brigăzilor și spectacolelor de estradă, asupra prezentărilor dintre diferitele numere de program și asupra fondului muzical, uneori nepotrivit ales.

Dar cu aceasta, intrăm în discuția unei alte probleme și anume a repertoriului orchestrelor de muzică ușoară, alcătuit parcă de preferință (1) din producții de orice fel, numai nu românești. O evidențiere specială merită din acest punct de vedere orchestra de muzică ușoară a Casei de cultură a studenților din București, care s-a orientat spre un repertoriu românesc și în același timp de calitate.

Tot tangențial ar mai trebui amintit și faptul că prea puține centre universitare s-au orientat spre alcătuirea unor orchestre de muzică populară de ridicată valoare artistică. (Excepție fac doar studenții din Iași, și București)

La un înalt nivel, ocupînd de departe ca realizare artistică primul loc ai trecerii în revistă, s-au afirmat, în egală măsură, ansamblurile corale și echipele de dansuri ale diferitelor centre universitare în special București (Casa de cultură) și Cluj (universitățile Babeș și Bolyai).

În legătură cu ansamblurile corale ne vom mărgini doar la problema repertoriului care, cu excepția echipelor menționate, ni s-a părut uneori prea puțin potrivit în sensul unei insuficiente cuprinderi a unor cîntece apropiate ca tematică vîrstei, temperamentului, preocupărilor și în general specificului studențesc.

Cît privește dansurile, prezentate în general la nivelul celor mai bune formații artistice de amatori din țară, ni s-au părut uneori (Cluj — universitatea Babeș, Tg. Mureș, Timișoara), stilizate excesiv, rezumate la cîteva mișcări aparent clasice și nu întotdeauna suficient de apropiate jocurilor noastre populare.

În încheiere, în pofida aprecierilor reduse publicistic ca spațiu, prima trecere în revistă a formațiunilor studențești rămîne o impresionantă manifestare artistică a studențimii noastre noi și în același timp — după cum spunea un membru al juriului — o veritabilă sărbătoare a culturii de masă, sărbătoare care poate și trebuie să intre în tradiția vieții noastre universitare.

D. DORIAN

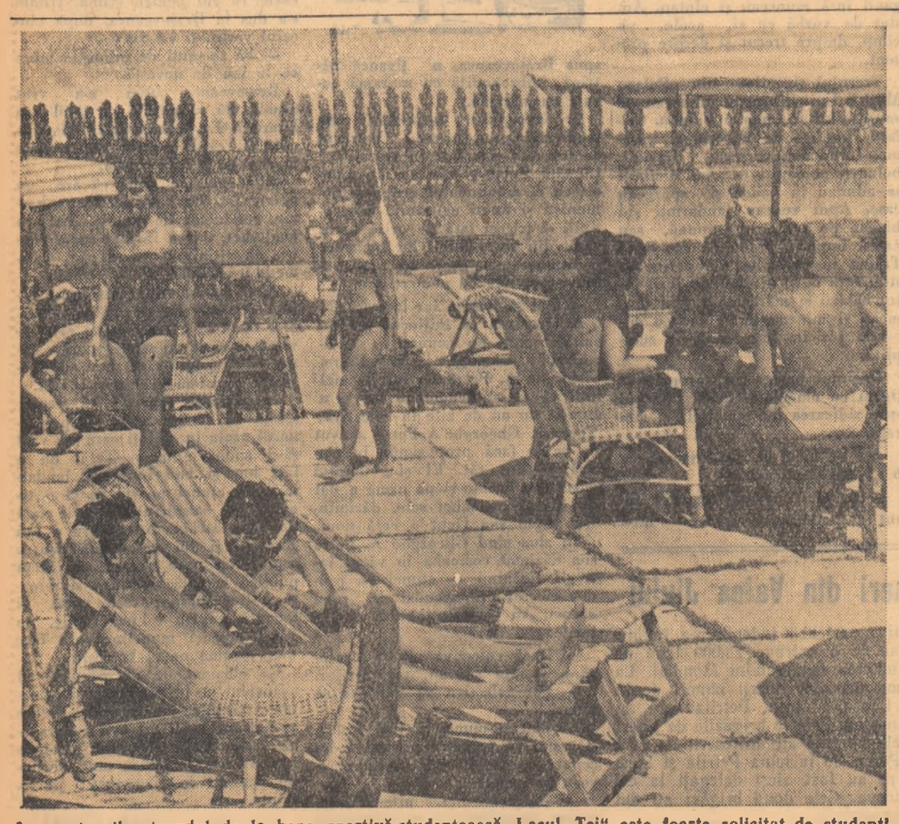

În aceste zile strandul de la baza sportivă studențească „Lacul Tei" este foarte solicitat de studenți.

Asistența medicală A STUDENTILOR

Oricît de bună impresie aș fi avut — prin contrast cu trecutul — despre grija care se acordă astăzi asistenței medicale a studenților, n-aș fi crezut totuși că ea poate merge pînă acolo încît să ajungă la noțiunea de lux. Ceea ce am văzut la preventoriul și la spitalul unificat T.B.C. studențesc este lux în mod categoric.

Instalat într-o clădire fostă pe vremuri palat al reginei, avînd o capacitate de 300 paturi, cu camere confortabil mobilate, cu o sală de lectură, elegantă, cu un mare parc, frumos îngrijit, preventoriul de la șosea este, prin profilul său, o instituție spitalicească din cele mai moderne din țară. Serviciul și îngrijirea sînt aci, ireproșabile. De dimineață pînă seara funcționează cabinetul de consultații, de radiologie, un laborator și o farmacie. În curînd se va deschide aci și un cabinet de cultură fizică medicală. Nu mai este nevoie de a sublinia faptul că toată asistența, ca în toate spitalele și preventoriile studențești, este absolut gratuită. Cei ce au nevoie de tratament și-l continuă sub directa supraveghere a medicilor. Totul este curat, ordonat, dar ceea ce atrage atenția este tocmai lipsa atmosferei de spital. Preventoriul este o adevărată casă de odihnă.

Am observat la medicii preventoriului o anumită bucurie în ochi cînd te surprind minunîndu-te de ceea ce vezi la locul lor de muncă.

Și la spitalul unificat T.B.C.-studențesc sînt lucruri bune de văzut: Clădirea impunătoare, curată, luminoasă (cu 80 de paturi pentru bolnavi), două parcuri (unul mai vechi, altul terminat anul acesta), Semnificativ: la gazeta de perete se află un articol prin care decanul Institutului Pedagogic-București mulțumește conducerii spitalului pentru îngrijirea excepțională acordată studenților. O diplomă afișată în cabinetul directorului Dinu Crînguri, arată că în 1956 spitalul a deținut titlul de unitate fruntașă pe Capitală.

În același mod se poate vorbi și despre cea de a treia unitate spitalicească destinată studenților care are un staționar cu 105 paturi (boli interne și chirurgie) o policlinică cu toate serviciile de specialitate și circumscripții medicale foarte bune, dotate cu toate cele necesare.

Rezultatul firesc al acestei îngrijiri atente este faptul că procentajul bolnavilor de plămîni a scăzut. Totuși, directorii spitalelor nu sînt mulțumiți nici cu cifra de 0,4% cît arată statistica actuală a studenților bolnavi. Este un fapt îmbucurător această grijă pentru sănătatea studenților.

★

Înainte de a scrie aceste rînduri am discutat cu conducătorii secției sanitare a Sfatului Popular al Capitalei, Aceștia ne-au rugat în mod special să relatăm și observațiile critice în ce privește grija pentru sănătatea studenților. Le îndeplinim această dorință mai ales ca asistența medicală a studenților mai are încă nevoie de supraveghere atentă.

Prima observație este aceea că secțiile sanitare ale raioanelor cunosc foarte puțin problema asistenței medicale studențești (în special raionul Gh. Gheorghiu-Dej).

La spitalul din strada „Popov" se pune de multă vreme problema medicului Opriș Vasile a cărui pregătire profesională este necorespunzătoare. Sînt numeroase nemulțumirile pentru diagnosticuri puse greșit, de către acest medic, dar secția sanitară raională nu știe nimic.

Tuturor celor trei unități sanitare studențești le lipsesc mijloace de transport pentru alimente. Sfatul popular al Capitalei deși se mîndrește cu unitățile spitalicești studențești moderne, nu s-a îngrijit de repartizarea unor mașini pentru transportul pîinii, cărnii etc., care se face de la distanțe mari. Eforturile pe care le fac oamenii de serviciu (aduc pîinea pentru 105 bolnavi de la fabrica „Constantin David" pînă în strada Popov cu coșurile), nu trebuie prelungite peste limită.

Apoi, în clădirile spitalelor, locuiesc încă familii străine de spital La spitalul „Popov" un bloc întreg plus un apartament este ocupat de locatari, micșorînd din spațiul spitalului. Familiile au copii care circulă prin saloane, vin seara tîrziu acasă tulburînd liniștea bolnavilor.

Și, în sfîrșit, o problemă acută pentru îmbunătățirea asistenței medicale a studenților. Anul trecut s-a ridicat problema aducerii în căminele studențești, ca medici de cămin, a unor studenți din anii V—VI medicină generală. Faptul a fost salutat de către unele institute. În schimbul unei mici retribuții (masă, casă) acordată studenților de la medicină, se asigură ca în cămine să existe cineva care să poată da oricînd un mic ajutor medical. Într-un cămin cum este căminul „Carpați" de pildă, în care locuiesc 1.000 de studente un medic are oricînd ceva de făcut. U-nor institute însă li s-a părut prea mare „cheltuială" și nu i-au primit pe respectivii medici de cămin. Li s-a părut prea greu ca acolo unde mănîncă 1.000 de studente să mai poată mînca și al 1.001-lea?

Ultima problemă este aceea a cabinetului medical al Institutului de medicină generală din București. Este aproape bizar că acolo unde lucrează cele mai valoroase cadre medicale din țară, studenții să se plîngă că nu au un... medic pentru consultații. Asociația studențească a fost asaltată cu asemenea plîngeri. Toată lumea e de acord cu înființarea unui asemenea cabinet, pînă și Ministerul Sănătății a discutat problema, doar conducerea facultății de medicină este împotrivă. Este bizar dar, din păcate, real!

★

Lipsurile semnalate nu pot, firește, să umbrească realizările în domeniul asistenței medicale a studenților.

Secțiile sanitare vor trebui însă să țină seama că sarcinile lor nu sînt încă încheiate. Luxul la preventoriu sau la spital este un bun de care studenții se bucură, dar nu s-a atins încă ultima treaptă în organizarea unei asistențe medicale optime pentru studenți, deci nu trebuie să se declare mulțumiți cu ce au făcut pînă acum.

EUGEN FLORESCU

UMOR

Cum interpretează unii, unele recomandări făcute la plecarea în vacanță.

CHIULANGIUL

...Pe teren să stați mai mult ca-n birou...

RESTANȚIERUL

...Așa încît la toamnă să veniți cu forțe noi!

Desene de N. CLAUDIU

DIN VACANȚA

Să discutăm despre
TINERETE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI

Huligani nerușinați și un colectiv indulgent

Cine are drum prin comuna Drăgănești-Olt va auzi cuvinte nu tocmai frumoase despre un grup de tineri huligani care nu se ocupă de altceva decît de scandaluri în restaurante, la baluri, pe stradă.

Istoria nescrisă a acestui grup datează din anul 1955. Frații Ene — nucleu și fondatori — li s-au asociat Constantin Canagea, funcționar la farmacia de stat, Epure Gh., Munteanu Gh., Bădulescu Spiru, Neamțu Al., Mateescu Dan, Dumitrescu Gh., Sandu Al. și alții. Toți aceștia sînt fii de muncitori și de țărani muncitori care-și fac de ris familiile, ducînd o viață depravată.

Primele lor acțiuni au fost timide: în sala de cinematograf din Drăgănești, cu ocazia unor manifestări artistice în cadrul căminului cultural, au provocat îmbrînceli, au pus piedici fetelor, au sculpat oameni pe stradă, pînă cînd neprimind ripostă hotărîtă din partea tinerilor din jur, s-au obișnuit să provoace bătăi grave.

În iarnă, cu ocazia unei reuniuni date de U.R.C.C. Drăgănești-Olt în sala căminului cultural, au făcut scandal și au lovit pe tinerii Munteanu Anton și Bică Ilie, care au încercat să-i potolească. În felul acesta huliganii au stricat tinerilor din comună o seară plăcută.

Dar nu numai tinerii din comună sînt victime ale acestor huligani.

Acestea sînt fapte ale grupului de huligani din comuna Drăgănești-Olt; din păcate, fiindcă n-au primit la vreme pedeapsa meritată, ei și-au găsit adepți și în comunele vecine din raion. În comuna Băneasa un grup de tineri în frunte cu Dumitrescu Ioan zis Pasăre a lovit și insultat pe operatorul caravanei cinematografice în timp ce acesta prezenta filmul.

Tinerii care au făcut parte din această gașcă jucau jocuri de noroc rișcă, poker — bineînțeles pe bani.

Într-una din zilele lunii trecute organele de stat au pus însă capăt activității acestui grup de huligani; în fața tuturor oamenilor muncii, muncitori și țărani muncitori din comuna Drăgănești-Olt au fost discutate toate acestea fapte. Dezmodămîntul acesta era firesc și nu pentru ca să ajung la el am povestit toate acestea. E cazul să ne întrebăm însă dacă pînă ca lucrurile să ajungă aici organizația U.T.M., utemiștii în văzul cărora s-au petrecut faptele acestea rușinoase, n-ar fi putut să facă nimic. Pentru că de făcut, n-au făcut. Organizația U.T.M. nu a discutat niciodată într-una din adunările generale ce ar putea face pentru a-i reciștiga pe toți acești tineri care s-au lăsat atît de ușor influențați de morala putredă burgheză, cum i-ar putea întări pe membrii săi ca să nu cadă atît de ușor pradă depravării. Poate că la început, spiritul lor de asociere s-ar fi putut canaliza spre fapte și acțiuni mai puțin frumoase, spre acțiuni folositoare celor din jur.

Există însă o concepție retrogradă, din păcate încă destul de răspîndită în rîndul unor tineri: aceea că fiecare poate să trăiască că în căsuța lui de melc așa cum îi tale capul, fără să se intereseze de viața omului, a tovarășului de lîngă el. Dacă n-ar exista această concepție mult mai puțini oameni ar fi certați cu legea, cu societatea, pentru că la prima greșeală cineva i-ar trage de mînecă, i-ar avertiza, i-ar sfătui. Și tinerii aceștia au început de la o vorbă urîtă, de la o sfidare mărunță. Părinții au închis ochii, îndulgenți sau nepuincioși și așa au pierdut frînele conducerii înca înainte ca fiii lor să pășească pragul adolescenței. Acolo unde au greșit ei, putea să înțeleagă ceva opinia publică, utemiștii. Aceștia n-au tăcut-o din timiditate — din acel „de ce să mă pun rău cu el?" din indolență. Și iată cum alți tineri, mai puțin orientați, văzînd că nimeni nu-i condamnă, le-au admirat „îndrăzneala", au încercat să-i imite. Așa s-a creat climatul acesta cît se poate de nesănătos, în care ei se simțeau din ce în ce mai mult domni și stăpini peste comună.

Toate acestea dovedesc că trebuie făcut mult mai mult ca nici un om tînăr să nu mai rămînă în afara muncii de educație, în afara acțiunilor organizației U.T.M. Ar fi bine să se discute în „Scînteia tineretului" și despre asemenea tineri care pornesc de la fapte mărunte și ajung, pentru că toată lumea îl lasă în pace, să poarte pe umeri ani întregi rușinoasa pecete de huligani, să decadă din treaptă în treaptă ajungînd să se perverteasă — și pentru că societatea nu poate fi clementă față de răufăcători, să-și petreacă cei mai frumoși ani ai tinereții prin închisori. Pentru că, la urma urmei, împreună cu familia care trebule să se ocupe de educația copiilor, colectivul organizației răspunde de fiecare om tînăr, de evoluția lui.

RADU I. CONSTANTIN
activist al Comitetului regional U.T.M. Pitești

Molière? Corneille?

(Urmare din pag. 1-a)

vizionat măcar una dintre operele innobilate de acest nume. Trebuie străpunsă ceața celor trei sute de ani. Trebuie adunate probele, puse sub lupă, judecate la rece. Nedomolita flacără a pasiunii trebuie echilibrată prin răbdare
Ce sarcină uimitoare!

De ce și-ar fi ascuns Corneille această nouă față?

A fost un Ianus căruia condiții obiective i-au impus masca?

Sau dimpotrivă, ceea ce este și mai greu de presupus avînd în vedere comediile seminate — totuși — Corneille, era el cel dintîi care considera comedia sub nivelul artei majore?

Și cum a izbutit să păstreze imensul secret de-a lungul întregii vieți? Contemporanii aveau oare o privire atît de puțin ascuțită?

Care vor fi termenii înțelegerii sale cu directorul trupei de la Palais Royal? A fost aceasta din urmă cu totul lipsit de harul literelor? Rolul său — și gîndul se cutremură! — frizează impostura?

Dar cine a făcut de fapt față grelelor atacuri coalizate ale nobilimii persiflate, ale clerului ultragiat, ale burgheziei ironizate în atîtea piese de răsunător succes?

Jean Baptiste Poquelin n-a fost decît un impresar loial față de cuvîntul dat? Un interpret fidel? Un curajos și experimentat șef de trupă teatrală? Atîta tot?

Un milion de întrebări capitale se ridică furtunos din adîncurile conștiinței. Chiar acum, la începutul erei atomice, vuietul lor nu poate fi acoperit de nimic, nici măcar de discursurile belicoase ale politicienilor burghezi. Molière — un nume scump omenirii. Cine a fost Molière? Dacă zilelor noastre le va fi dat să aducă la lumină adevăratul răspuns, ele se vor acoperi de o glorie nouă. Nu cred că exagerez. Lumea are nevoie de adevăr și aici, în acest domeniu al paternității operelor literare de geniu, ca și în oricare altul.

Ca întotdeauna cu prețul oricăror eforturi, finalmente îl va obține.

INFORMAȚII

● Între 2—15 iulie are loc la Moscova cea de-a 22-a conferință a Comisiei Electronice Internaționale. La lucrări participă 391 delegați din 27 țări.

La lucrările conferinței participă și o delegație a țării noastre formată din 11 specialiști.

● Cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Franceze—14 iulie, Institutul romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea și Institutul de Filozofie al Academiei R.P.R. organizează vineri ora 20 în grădina Casei oamenilor de știință din Piața Kuibîșev nr. 9, conferința acad. C. Ionescu Gulian despre „Rolul enciclopeziștilor în pregătirea evenimentelor din 14 iulie 1789".

După conferință va rula un film.

Sport — Scînteia tineretului — Sport

Două întîlniri fotbalistice reconfortante

● SCORURI ȘI CARACTERISTICI SIMILARE.

● LOCOMOTIVA GARA DE NORD—ȘTIINȚA IAȘI 2—1.

● PROGRESUL SIBIU—ENERGIA CIMPIA TURZII 2—1.

Cei peste 8.000 de spectatori prezenți în tribunele stadionului Dinamo ieri după-amiază nu s-au mișcat de pe locurile lor pînă cînd arbitrul T. Astaloș a fluierat sfîrșitul cuplajului fotbalistic de pe stadionul Dinamo. Numai după cuvenitele aplauze adresate cu generozitate jucătorilor pentru frumosul spectacol fotbalistic oferit, s-au îndreptat în spre ieșiri. Jocul prestat ieri de către cele patru echipe, a plăcut spectatorilor prezenți în tribune atît prin dîrzenie cît și pentru incertitudinea rezultatelor care au rămas deschise pînă în ultimele minute de joc.

O victorie nesemnificativă

Dacă ne-am fi lăsat „furați" de aliura în care Locomotiva Gara de Nord a început meciul cu Știința Iași n-am fi avut nici o îndoială asupra învingătorului întîlnirii. Feroviarii au început întîlnirea într-o manieră ce lăsa să se întrevadă o victorie clară de partea lor. Destășurînd un joc legat, bine orientat tactic, folosind cu pricepere viteza celor două extreme (în special a lui Milea) ei au reușit să străpungă des apărarea studenților în această primă repriză. Ca urmare două din numeroasele situații favorabile de gol avute se soldează cu goluri. Riposta studenților — rareori periculoasă — nu se dovedește în stare să treaca de apărarea feroviarilor. Aceasta este nota dominantă a primei reprize în care Milea în minutul 19, și fundașul Alexe în minutul 35, ultimul printr-o magistrală lovitură liberă de la peste 20 de metri precetluiesc scorul. În repriza a doua studenții intră pe teren complect schimbați. Ei desfășoară atacuri insistente la poarta ceferiștilor terminate cu multe șuturi periculoase. Egalarea care a plutit în aer în tot timpul acestei reprize, nu se produce totuși, deși la un moment dat studenții supun unui adevărat asalt poarta adversarilor. Rezultatul atacurilor lor se reduce la un singur gol înscris de Voiculescu în minutul 34. Sub acest aspect privind întîlnirea de mai sus, considerăm că înfrîngerea nedreptățește echipa ieșană care merita cel puțin un rezultat de egalitate.

Un rezultat just

Echipa din Sibiu antrenată de fostele glorii ale fotbalului romînesc — Humis și Rășinaru — a cucerit multe simpatii în Capitală cu prilejul jocului de ieri. El au arătat de-a lungul partidei — dar în special în prima repriză — că știu să joace fotbal de calitate, spectaculos și eficace. Au înscris doar două goluri. În această jumătate a întîlnirii, jocul lor derutant, în viteză, cu pase scurte la întîlnire, cu șuturi puternice și precise la poartă, putea să ducă de încă cîteva ori la modificarea tabelei de marcaj. Unele ezitări ale înaintașilor precum și forma bună a portarului din Cîmpia Turzii au împiedicat ca sibienii să marcheze mai mult de două goluri, unul prin Moldovan în minutul 3 ca urmare a unei splendide lovituri cu capul și unul de Roman în minutul 11. Sibienii termină în forță această repriză și se pare că victoria le va reveni la scor. Ca și în primul meci însă, repriza a doua readuce pe teren echipa din Cîmpia Turzii radical schimbată. Ei construiesc în această repriză nenumărate atacuri periculoase, punînd la încercări grele poarta apărată cu multă inspirație de Munteanu. Cu toate acestea ei înscriu un singur gol prin Burian în minutul 28 și termină întîlnirea în careul sibienilor. Cu o mai multă precizie în șut și cu mai multe șuturi la poartă, jocul ar fi putut lua o întorsătură cu totul neașteptată față de aspectul din prima repriză. Se cuvine subliniat însă faptul că și în această repriză jucătorii sibieni au atacat adeseori și destul de periculos poarta adversarilor, deși din minutul 32 au rămas în zece oameni, Văcaru fiind eliminat de pe teren. Rezultatul de 2-1 cu care s-a încheiat partida oglindește just superioritatea tehnică a echipei din Sibiu.

Nu putem încheia aceste rînduri fără a aminti de comportarea nesportivă a tînărului jucător Văcaru de la Progresul Sibiu. El a fost eliminat de pe teren pe bună dreptate de către arbitru în urma loviri intenționate a unui jucător advers. Este un gest care a umbrit comportarea frumoasă a echipei din Sibiu și este cu atît mai condamnabil cu cît el vine din partea unui jucător tînăr. Cerem colectivului Progresul Sibiu să se ocupe mai îndeaproape de educația acestui tînăr care prin comportarea de ieri dovedește o mentalitate nesănătoasă.

E. PITULESCU

Oameni de profesie... „fără"

(Urmare din pag. 1-a)

sacră medicinei. Așa să fie oare? Replica aceasta îi aparține:

— Ei, tovarășe, un vis de bază, de-o viață întreagă, au numai geniile. Ceilalți oameni se hotărăsc așa...

Ce dureroasă dezorientare l-a lovit pe acest tînăr de zidurile atîtor visuri dărîmate? Și Dumitru Olteanu nu e singurul. Radu Popescu-Dolj sare de la filologie la medicină, Radu Doicescu de la politehnică la medicină, Claudia Bărăianu și-a încercat pe rînd norocul la toate facultățile Institutului medico-farmaceutic: pediatria, stomatologia, medicina generală. Toți acești adolescenți își încredințează viitorul unei întîmplări. Nu este oare prea serioasă problema, nu sînt prea grave consecințele acestei tocmeli cu idealul?

Bineînțeles că există printre candidații la examenul de admitere la Facultatea de medicină și unii tineri consecvenți și sinceri, cărora le e dragă meseria asta, care au luat drept certe aptitudini, unele înclinații și și-au imaginat toate minunile lumii. Un eșec, două, trei, datorate unor condiții obiective sau subiective, nu-i descurajează și ei continuă să se prezinte la examene în fiecare an. Poate că pînă la urmă unii vor reuși totuși să intre, dar luciditatea n-ar trebui oare să le spună că nu sînt printre cei mai buni și că nu toți tinerii cărora le place medicina pot fi medici? Aceasta mai ales cu cît problema are și un alt aspect: anii trec și tinerii aceștia stau acasă, părinții și frații muncesc din greu ca să-i întrețină și ei nu contribuie cu nimic la acest efort. Așa e situația Floricăi Chereș care se prezintă la al patrulea examen, a Anei Dobre, a Cameliei Mărășescu, Mariei Dragoman și multor altora dintre candidați. Mulți dintre ei sînt tineri sensibili, care-și dau seama de semnificația situației în care se află și le e rușine dar practic nu întreprind nimic și lasă să treacă pe lîngă ei cei mai frumoși, mai entuziaști și mai capabili ani ai tinereții. Procentul fetelor care se află în situația asta e îngrijorător: deși se pretind fete moderne, care aspiră spre învățămîntul superior foarte multe dintre ele sînt de fapt tributare mentalității vechi potrivit căreia e firesc ca o fată cu liceul terminat să stea acasă. Așa că eșecurile nu le pun probleme de conștiință. Iar în jurul lor toți își fac un punct de onoare din a ocoli orice aluzie la situația nefirească, rușinoasă, a omului tînăr care nu muncește.

Toată lumea știe că în ultimii ani porțile învățămîntului de toate gradele sînt deschise pentru fiii oamenilor muncii. Recenta hotărîre a C.C. al Partidului și a Consiliului de Miniștri cu privire la învățămîntul superior subliniază încă odată acest drept întemeiat. Totuși nu se poate ca absolut toți absolvenții învățămîntului mediu să treacă automat în învățămîntul superior. Complexul instituțiilor de învățămînt superior, calculat la necesitățile economiei și culturii noastre poate cuprinde doar un anumit număr de absolvenți ai învățămîntului mediu, dintre cei mai buni, mai înzestrați, mai muncitori. Pe de altă parte există nenumărate locuri de muncă în care este nevoie de oameni cu calificare medie. Trebuie aceste locuri să rămînă neocupate?

De fapt, în principiu, toată lumea cunoaște aceste adevăruri. Dar sînt unii părinți, care-și împing copiii insuficient pregătiți sau insuficient dotați spre învățămîntul superior, obligîndu-i să se prezinte an de an la examenele de admitere, să sufere eșecuri dureroase și făcîndu-i să-și piardă încrederea în forțele proprii. Toate nădejdiile lor se leagă de intrarea copilului într-o facultate, indiferent care, numai facultate să fie.

Nu văd oare aceștia că în țara noastră s-au petrecut transformări revoluționare asupra cărora nu se pot închide ochii; oamenii simpli, muncitori, se găsesc la conducerea treburilor publice. Oare nu este firesc ca și concepțiile să țină pasul acestor transformări, să recunoaștem deschis că nu există situație mai de cinste decît aceea de muncitor cult și priceput?

Un prim eșec, două cel mult constituie un suficient avertisment. Dacă nu se ține seama de el, rezultatul poate fi exact contrariu celui scontat de părinți: tinerii devin, din concepție, oameni de profesie — „fără", care n-au nici o justificare morală pentru anii care trec și se deprind să trăiască pe spinarea părinților, ca niște paraziți, din ce în ce mai convinși că aceasta li se cuvine și gata s-o mai ducă așa pînă cînd comisiile de admitere, plictisite să-i tot respingă, vor face un gest elegant pentru a le îngădui intrarea în rîndurile intelectualilor.

Cît sînt de grave aceste adevăruri o dovedesc cîteva cifre: la cursurile de pregătire organizate de Facultatea de medicină, din cei 242 cursanți înscriși la data de 22 iunie numai 53 se prezintă prima oară la examen; 135 sînt la a doua încercare, iar 54 au făcut de-acum 2, 3 și chiar 4. Dacă vom reuși să vedem în spatele fiecăreia dintre aceste cifre un om tînăr va fi limpede pentru toată lumea că procentul tinerilor care-și încep prost drumul independent în viață este mult prea mare. Vina părinților nu mai trebuie demonstrată; mai există însă și alți factori responsabili și anume școala, colectivul, organizația de tineret. Mult prea puțin se face la ora actuală — mai cu seamă în marile unități școlare — pentru a cunoaște pe fiecare om în parte, a-i descoperi calitățile, aptitudinile, pentru a-l ajuta pe tînăr să se judece cu luciditate și să poată hotărî matur, în cunoștință de cauză. „Am fost întrebați ce facultate alegem fiecare, s-au făcut evidențe, dar sfaturi nu ni s-au dat în nici un fel" — spunea Dumitru Olteanu, absolvent al liceului „I. L. Caragiale" — unitate școlară foarte mare, cu un corp didactic competent, calificat; Cristian Coandă, absolvent al Școlii medii nr. 20, nefiind utemist și nici un element sîrguincios și disciplinat a fost total lăsat în afara activității organizației. Activitatea organizațiilor din aceste școli are un caracter prea general, pierzînd din vedere tocmai adolescentul cu firește lui probleme și întrebări; tinerii care nu se numără printre cei mai activi, care ar avea cel mai mult nevoie de ajutor, rămîn străini, izolați.

Organizațiile U.T.M. trebuie să fie conștiente că au și dreptul și datoria să intervină în îndrumarea absolvenților învățămîntului mediu. Dar există anomalii: în cartierul Berceni, organizația U.T.M. de cartier e formată în zdrobitoare majoritate din absolvenți de liceu care-și încearcă an de an norocul la facultate. Tinerii aceștia se întîlnesc, discută, organizează unele acțiuni și nu-și dau seama că tot eșafodajul activității lor n-are nici un rezim, că se agită în gol, făcîndu-se că nu văd tocmai esențialul.

Comitetele raionale U.T.M. în a căror rază de activitate cad asemenea organizații de cartier sînt bucuroase că au organizații puternice, largi, formate din tineri culți, cu care se poate ajunge ușor la o înțelegere cînd e vorba de transmis o sarcină și nici nu se gîndesc ce înseamnă de fapt a avea organizații de cartier mari. Pentru că dacă s-ar gîndi ar găsi, poate, și unele soluții...

Problema alegerii drumului în viață, a primului pas spre a deveni util societății este de fapt principala problemă a tinereții, spre rezolvarea căreia tinde întregul proces de educație.

De aceea ar fi, cred, util ca toți factorii legați într-un fel sau altul de aceasta, tinerii înșiși să discute mai mult despre aceasta, să facă lumină într-un domeniu mai puțin dezbătut. Iar părerea lor s-o facă cunoscută și redacției.

în cîteva rînduri...

★ În cea de a doua zi a turneului internațional de tenis de la Sopot reprezentanții R.P. Romîne au avut din nou comportări remarcabile. În proba de simplu G. Viziru l-a învins pe polonezul Bialecki cu 6—1, 6—3, iar tînărul tenismen Cristea a eliminat din competiție pe Jarek (R. P. Polonă) cu 6—2, 6—2. Dezavantajat de tragerea la sorți Năstase a întîlnit din primul tur pe cunoscutul jucător cehoslovac Krajcik. Victoria a revenit sportivului cehoslovac cu 6—1, 6—3.

Alte rezultate bărbați: W. Skonecki—Szylkiewicz 6—1, 6—0; Hammersley (Chile)—Wojtowicz (R.P.P.) 6—2, 6—1, Licis—Wojcik 6—4, 6—2; femei Kermina (Franța)—Filip (R.P.R.) 7—5, 7—9, 6—1; Broszman (R.P. Ungară) — Danda—(R.P.P.) 6—2, 6—2.

Concursul de JOCURI

TEATRU

5 puncte

ORIZONTAL: 1. Personaj din comedia „Lupii și oile" de A. N. Ostrovski. — Calderon de la Barca a numit-o cu două intrări. 2. Fiica lui Sima Popovici din „Doamna ministru" de B. Nušić. — În „Invazia" de L. Leonov face parte din grupul lui Andrei. 3. Una din „gaițele" lui Al. Kirițescu. — Personaj din piesa „1907" de Cezar Petrescu și Dinu Bondi. 4. „...tot omul trebuie să aibă o credință, sau cel puțin să o caute... Ori știi de ce trăiești, ori toate pe lume sînt fleacuri... minciuni" („Trei surori" de Cehov). — Pentru. — Pomadă. 5. Ion Tallanu. — Împărțeau un vers greco-latin în picioare. 6. Blazon. — Negru amestecat cu alb (pop.) 7. Personaj din piesa „Lizzie Mac Kay" de Jean Paul Sartre. — Nicolae Brancomir. 8. „Sînt și cărțile ca oamenii: unele tac, altele țipă" („Ultima oră" de M. Sebastian). Inițialele numelui autoarei piesei „Trei generații". — „Don...", comedie de Molière. 9. Delict... în titlul unei piese de A. N. Ostrovski. — Nu-mi aduc aminte. — Ciun.., personaj din „Gemenii" de Go-Mo-Jo. 10. Alt personaj din „Invazia". — ... și încă unul din cea de la nr. 7 orizontal. 11. În teatrul egiptean simbolizează lumina. Personaj feminin din „Familia Périchon" de Eugène Labiche.

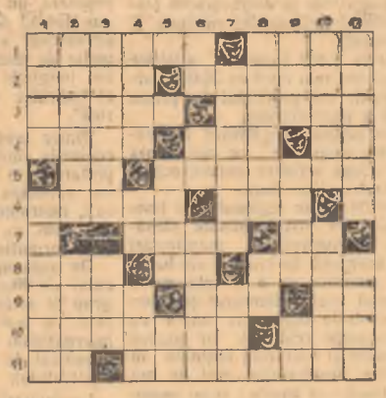

VERTICAL: 1. Personaj din piesa „Preludiu" de Ana Novac. — Jitnicer în drama istorică „Apus de soare", de B. Delavrancea. 2. Maior în piesa „Arcul de Triumf" de A. Baranga. — Personaj din piesa „Ani de pribegie" de A. Arbuzov. — 3. Fratele Electrei în tragedia „Electra" de Sofocle. — „Lasă astfel să treacă cinci...", piesă de scriitorul progresist spaniol Federigo Garcia Lorca. 4. Nu-i îngustă. — Mezzoforte. — Diviziune a unei piese de teatru. 5. „Monstu..." îl numește Chirița lui V. Alecsandri. — Eu (arh.). 6. Pronume. Inițialele autorului operei „O noapte furtunoasă", după comedia cu același nume de I. L. Caragiale. — Crești în teatru. 7. ...Cruel, personaj din piesa „Inspectorul de poliție", de J. B. Priestley. — Hum..., personaj din „Cupa răsturnată", de Andrei Gioba. 8. „Oedip la...", una din cele 7 piese ale lui Sofocle, care s-a păstrat în întregime. Jet (!). 9. Unul din cei mai vechi cronicari islandezi (1068—1148). — Petre..., personaj din comedia „Titanic Vals", de T. Mușatescu. — Tot, pe margini. 10. „N-au cunoscut nici o bucurie în viață, dar așteaptă... mai așteaptă" („Unchiul Vania", de Cehov). — Personaj din piesa „Richard al II-lea", de William Shakespeare. 11. Altă comedie de Molière. — Titlu comun pentru vecinii săi din careu.

Scînteia tineretului — CONCURSUL DE JOCURI ȘI PROBLEME EDUCATIV DISTRACTIVE
Cupon de PARTICIPARE 16 ETAPA I-a

ROBINSONII COSMICI

ROMAN ȘTIINȚIFICO-FANTASTIC DE I.M. ȘTEFAN ȘI RADU NOE

Ieri am întreprins un mic raid cu autotractorul spre regiunea unde capturasem acum cîteva zile porcanul (așa am botezat animalul acela gras) și am avut norocul să prindem de vii vreo șase „pui".. I-am adus acasă. Aci îi aștepta un țarc și un adăpost amenajat cu pricepere de Ifrim. Unul singur a fost sacrificat și carnea lui afumată. Francesco — maistrul nostru bucătar — s-a dovedit la înălțime.

Am fost nevoiți să amînăm cu cîteva zile expediția spre Valea Turmelor, deoarece avem mult de lucru. După ce am ținut un consiliu științific în toată regula, ne-am întocmit un plan amănunțit de cercetări, deocamdată pentru jumătate de an. Ifrim a exprimat gîndul tuturor:

— Pericolul unei crize de depresiune sufletească — a spus el — este iminent pentru fiecare dintre noi. De aceea, să ne gîndim cît mai puțin la situația în care ne aflăm, mai ales că ea poate să dureze ani îndelungați. Preocuparea noastră principală să fie o cercetare multilaterală și cît mai amănunțită a Planetei Oceanelor. Să ne închipuim că trebuie să prezentăm — peste doi sau trei ani — un raport cît mai cuprinzător... la o sesiune științifică

Asupra unui singur punct din plan nu ne-am putut înțelege. E vorba de data cînd urmează să explorăm cealaltă insulă a planetei. Ifrim a fost de părere să amînăm călătoria cu cel puțin un an, pe motiv că aici mai sînt atîtea de făcut. Nici eu n-aș fi fost de acord să plecăm înainte de 6-7 luni. Francesco însă este, ca întotdeauna, grăbit: vrea să se ducă mîine, astăzi, imediat...

Problema a rămas în suspensie, căci atît Ifrim cît și Francesco sînt îndărătnici și încercarea mea de a ajunge la o soluție de compromis a dat greș.

Am continuat cercetarea ciudatelor semnale radiofonice. Le-am înregistrat pe benzi, unde regularitatea lor apare și mai vădită și se pot stabili numeroase alte caracteristici importante.

Francesco triumfă:

— E un mod de comunicare, v-o spun! Și încă un mod complex, multilateral, care exprimă o gîndire. De aceea vreau să mergem cît mai curînd pe insula cealaltă. Să nu uităm că determinatorul funcționează aici în cu totul alte condiții ca pe Pămînt. Alte condiții, altă comportare, alte rezultate!

Ifrim s-a înfuriat. Acest lucru se întîmplă rar, dar așa reacționează el cînd cineva pune în discuție, fără o argumentare tehnică serioasă, precizia aparatelor pe care le-am adus de pe Pămînt.

A cerut lui Francesco să se explice imediat, de parcă i s-ar fi adus o gravă jignire personală.

La ce fel de condiții schimbate se referea? În ce mod ar fi putut acestea să influențeze asupra indicațiilor determinatorului, special construit pentru a funcționa în orice punct din cosmos.

Luat repede, Francesco n-a știut ce să răspundă și a fost nevoit să suporte o expunere amănunțită despre schema constructivă și principiile de funcționare ale aparatului. Totuși nu a renunțat la pretenția lui de a se apropia termenul călătoriei.

Sub impresia acestei discuții, am rămas pînă noaptea tîrziu în bibliotecă. Și pot spune că nu mi-am pierdut vremea.

Deosebit de interesant mi s-a părut materialul în legătură cu emisiile de radiații electromagnetice ale insectelor, care servesc ca mijloc de comunicare. Faptul a fost stabilit încă din prima jumătate a secolului trecut.

Redau unul dintre exemplele pe care le-am reținut. În perioada fecundării, țînțarii-femele „cheamă" țînțarii-masculi emițînd impulsuri electromagnetice pe care aceștia le recepționează. S-a făcut chiar o experiență interesantă cu rezultate practice, în vederea lichidării paludismului; în unele ținuturi mlăștinoase au fost instalați oscilatori electromagnetici, care emiteau pe aceeași lungime de undă ca și țînțarii-femele. Atrași de chemarea cunoscută, țînțarii-masculi s-au năpustit în roiuri dese asupra instalațiilor. Exhaustorii aflați în spatele aparatelor i-au absorbit cu mare ușurință.

— E adevărat, conchide el, că ceeace nu este posibil pentru insectele terestre, poate fi cu putință pentru cele de aici. Trebuie să încetăm odată pentru totdeauna să măsurăm realitățile din alte lumi cu etaloane terestre.

Francesco ridică însă (Ifrim spune că născocește) tot felul de obiecții. Pe mine, unele dintre ele au darul să mă convingă. De pildă, dacă e vorba de insecte de ce nu se recepționează emisii de la distanță mai mică de 400 kilometri?

Această ultimă remarcă îl scoate din sărite pe Ifrim.

— Va să zică, cînd determinatorul nu servește argumentelor tale, e prost, iar cînd vrei să te folosești de el pentru a argumenta, e bun!

Francesco zîmbește încurcat. Pînă la urmă izbucnim cu toții în rîs. Totuși observația rămîne valabilă, căci și după părerea mea determinatorul dă indicații riguros exacte. Nu știu de ce dar am impresia că am pornit-o pe o pistă greșită, că ar fi momentul să tăiem „nodul gordian".

4 octombrie

Aseară l-am vizitat pe Francesco în observatorul său astronomic. Aci domnește acea dezordine boemă pe care Ifrim i-o reproșează mereu. Mi-a vorbit despre observațiile și cercetările lui asupra sistemului beta-5. A calculat, cu ajutorul mașinii electronice, orbitele celor trei planete, durata revoluției în jurul sorilor, masa lor. A stabilit că toate au și o mișcare de rotație în jurul propriei axe. Una din planete, în afară de cea pe care ne aflăm are atmosferă și analiza spectrală indică prezența oxigenului și a vaporilor de apă în învelișul gazos.

Datele cele mai precise se îmbină la Francesco cu o fantezie exuberantă. Mi-a vorbit despre ființele care ar putea să viețuiască pe una din cele două planete cu atmosferă cu un asemenea lux de amănunte, de parcă le-ar fi văzut cu proprii săi ochi.

— Nu vrei să te uiți prin telescop? m-a îndemnat el apoi, și în glasul lui am deslușit o umbră de iritenie.

Îmi potrivește instrumentul și privesc. Mă așteptam să-mi arate una dintre planetele de care îmi vorbise. Însă în cîmpul vizual nu apare decît o stea, un astru banal, galben și luminos. Cuvintele lui Francesco mă fac să tresar:

— E Soarele, Anton, Soarele sistemului nostru planetar!

O planetă micuță se rotește în jurul acestui astru strălucitor. E Pămîntul. Acolo ne așteaptă milioane de oameni. Acolo e Dan, e Ruxandra, sînt prietenii mei.

Francesco mi-a citit gîndurile. Deodată îi aud chitara și apoi glasul lui plăcut de tenor. Niciodată nu m-ar fi impresionat atît de mult această canzoneta italiană, care evocă iubirea, valurile argintii și clarul de Lună.

Mai privesc multă vreme Soarele. În timp ce Francesco dea pînă cîntecele unul după altul. Apoi ne aducem aminte de oameni și întîmplări de pe planeta noastră. Francesco are un talent neegalat de povestitor. A călătorit prin toate continentele și sufletul îi e plin de peisajele pe care le-a admirat cîndva.

În această seară m-am simțit aproape de ai mei, mai aproape ca niciodată, în această călătorie.

(VA URMA)

Desene de L. DARIAN

Oaspeţii sovietici au sosit în capitala R. Cehoslovace

PRAGA 10 (Agerpres). — La 10 iulie a sosit în capitala Republicii Cehoslovace, Praga, la invitaţia Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia şi a guvernului Republicii Cehoslovace delegaţia de partid şi guvernamentală a Uniunii Sovietice.

Cu acelaşi tren au sosit de asemenea membrii delegaţiei C.C. al P.C. din Cehoslovacia şi guvernului cehoslovac care au întîmpinat la frontiera cehoslovaco-sovietică delegaţia sovietică.

Primirea delegaţiei sovietice s-a transformat într-o manifestaţie festivă, cordială a prieteniei de nezdruncinat dintre poporul cehoslovac şi popoarele Uniunii Sovietice, de prietenie şi colaborare frăţească dintre partidele comuniste ale Uniunii Sovietice şi Cehoslovaciei.

Ora 8.58. Pe peronul gării, în acordurile unui marş, se apropie trenul special. Locomotiva este pavoazată cu drapelele sovietice şi cehoslovace. Membrii delegaţiei de partid şi guvernamentale sovietice şi conducătorii Republicii Cehoslovace veniţi să-i întîmpine îşi strîng mîinile cordial, se îmbrăţişează frăţeşte şi se sărută.

Tovarăşii N. S. Hruşciov, A. Novotny, A. Zapotocky, N. A. Bulganin, V. Siroky şi ceilalţi membri ai delegaţiei sovietice şi tovarăşii veniţi să-i întîmpine ies din gară. În piaţă răsună o furtună de entuziaste cuvinte de salut, şi aclamaţii în cinstea Uniunii Sovietice, poporului sovietic, prieteniei sovieto-cehoslovace, Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Fanfara intonează imnurile de stat ale Uniunii Sovietice şi Republicii Cehoslovace.

În acordurile unui marş N. S. Hruşciov, A. Novotny, A. Zapotocky, N. A. Bulganin, trec în revistă compania de onoare.

Membrii delegaţiei de partid şi guvernamentale sovietice se îndreaptă spre tribuna ridicată în faţa clădirii gării. Copiii le oferă buchete de flori.

De microfon se apropie Antonin Zapotocky, preşedintele Republicii Cehoslovace. El rosteşte o cuvîntare plină de prietenească căldură faţă de Uniunea Sovietică, salută delegaţia de partid şi guvernamentală sovietică.

Cuvîntarea lui A. Zapotocky

Scumpe tovarăşe Hruşciov!
Scumpe tovarăşe Bulganin!
Stimaţi tovarăşi, membri ai delegaţiei Uniunii Sovietice!

Permiteţi-mi ca în numele Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, al guvernului Frontului Naţional şi în numele meu personal să vă salut cordial în Capitala Republicii noastre. Împreună cu noi vă salută cu mare bucurie şi dragoste întregul popor cehoslovac ca pe reprezentanţi ai primei ţări a socialismului, al cărei popor este de mult prietenul nostru cel mai iubit şi cel mai apropiat.

Veniţi la noi după vizita făcută la începutul acestui an în Uniunea Sovietică de reprezentanţii Republicii Cehoslovace. Aceasta a fost o vizită care ne-a lăsat impresii de neuitat despre alianţa trainică a ţărilor noastre şi despre sentimentele de prietenie de nezdruncinat, pe care le nutreşte întregul popor sovietic faţă de Cehoslovacia.

Prietenia dintre popoarele cehoslovac şi sovietic nu este numai rezultatul tradiţiilor comune şi al luptei din trecut, rezultatul recunoştinţei noastre pentru eliberare şi pentru ajutorul frăţesc. Această prietenie este chezăşia eforturilor noastre îndreptate spre construirea socialismului şi asigurarea vieţii paşnice în ţara noastră. Tocmai de acest lucru ne acuză cel mai mult duşmanii noştri şi sînt furioşi pe noi.

Această prietenie n-a depins niciodată numai de diferite persoane şi de voinţa lor. Prietenia noastră reciprocă are rădăcini adînci în masele de milioane ale popoarelor cehoslovac şi sovietic care sînt pătrunse de voinţa comună de a construi o societate socialistă şi comunistă nouă; această prietenie se bazează pe devotamentul nestrămutat faţă de învăţătura marxist-leninistă. Relaţiile de prietenie care există între noi au un caracter cu totul nou. Ele exprimă nu numai respectul reciproc, ci au la bază ajutorul reciproc şi presupun că niciodată şi în nici un fel de împrejurări nici chiar în împrejurările cele mai grele, să nu ne părăsim unul pe celălalt.

În persoana dv. salut pe reprezentanţii Uniunii Sovietice, — forţa conducătoare a lagărului socialist şi al cărei glorios partid comunist are experienţa cea mai bogată în traducerea în viaţă a ideilor marxism-leninismului, în lupta revoluţionară şi în construirea socialismului.

Tocmai în ultimii ani poporul sovietic sub conducerea partidului său a obţinut succese deosebit de remarcabile. Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, pătruns de spiritul leninismului creator, a dat un impuls puternic avîntului continuu al mişcării revoluţionare în lumea întreagă. Plenara din iunie a Comitetului Central al P.C.U.S. a arătat cît de consecvent înfăptuieşte partidul sovietic frăţesc hotărîrile Congresului al XX-lea, cît de absurde şi disperate sînt toate încercările de a-l face să se abată de pe calea pe care a păşit, de a-i slăbi unitatea, de a-i modifica politica leninistă.

Dragi tovarăşi, sîntem mîndri de faptul că alianţa cu Uniunea Sovietică a fost şi va fi întotdeauna scumpă întregului nostru popor. Acest fapt a fost pe deplin confirmat şi în perioada evenimentelor tragice care au avut loc la sfîrşitul anului trecut, care au întărit şi mai mult prietenia noastră.

Chiar în călătoria dv. spre Praga v-aţi convins desigur cu cîtă bucurie v-a salutat poporul nostru, cît de profunde şi sincere sînt sentimentele de prietenie pe care le nutreşte faţă de poporul dv. şi faţă de marea dv. ţară.

Sînt convins, dragi tovarăşi, că vizita dv. în Cehoslovacia va fi o expresie şi mai largă, şi mai deplină, a acestor calde sentimente frăţeşti, că va fi o contribuţie importantă la cauza dezvoltării continue multilaterale a prieteniei şi alianţei noastre de nezdruncinat.

Apoi de microfon se apropie N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S.

Din nou în piaţă răsună aplauze furtunoase, aclamaţiile: „Trăiască gloriosul popor sovietic!", „Trăiască Uniunea Sovietică!".

Cuvîntarea rostită de N. S. Hruşciov

Dragă tovarăşe Zapotocky!
Dragi tovarăşi Novotny şi Siroky!
Dragi tovarăşi, prieteni!
Stimaţi cetăţeni ai oraşului Praga!

Sîntem profund mişcaţi de primirea călduroasă pe care ne-aţi făcut-o. Mulţumim pentru cuvintele cordiale pe care le-a rostit aici despre ţara noastră şi poporul nostru preşedintele Republicii Cehoslovace, tovarăşul Antonin Zapotocky. **(Aplauze).**

Permiteţi-mi ca în numele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, al guvernului sovietic, al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi al întregului popor sovietic să transmit tuturor cetăţenilor oraşului de aur—Praga—tuturor oamenilor muncii din Cehoslovacia un cordial salut frăţesc **(Aplauze furtunoase, prelungite. Aclamaţii: „Ura!", „Trăiască poporul sovietic!").**

Toţi oamenii cinstiţi se bucură sincer şi salută minunatele succese ale popoarelor Cehoslovaciei în construirea vieţii noi. Oamenii muncii din republica dv., uniţi în Frontul Naţional, al cărui forţă conducătoare şi al cărui suflet este partidul comunist, încercat în luptele pentru fericirea poporului, au obţinut victorii însemnate în construcţia socialistă, în întărirea orînduirii democrat-populare. Poporul cehoslovac talentat şi harnic, popor cu un suflet mare şi cu o inimă deschisă a demonstrat în faţa lumii întregi ce poate obţine cînd puterea se află în mîinile sale. **(Aplauze).**

Dar succesele dv., ca şi succesele celorlalte ţări ale lagărului socialist, nu pot să nu provoace furia turbată a reacţiunii imperialiste, care se străduieşte în fel şi chip să activizeze forţele contrarevoluţiei în aceste ţări, pentru a prejudicia cît de cît cauza construirii socialismului.

Evenimentele din Ungaria au arătat absolut clar adevăratul caracter al planurilor imperialiştilor. Adversarii noştri ar vrea foarte mult să submineze unitatea ţărilor socialiste, să le scindeze, iar apoi să le distrugă una cîte una, să răstoarne orînduirea democrat-populară.

Dar aceasta, tovarăşi, nu se va întîmpla niciodată. **(Aplauze prelungite, aclamaţii: „Ura!").** Nimeni nu va reuşi niciodată să clintească şi să tulbure măreaţa noastră comunitate. Popoarele ţărilor socialiste înţeleg bine că unitatea şi coeziunea frăţească sînt garanţia cea mai sigură a libertăţii şi independenţei lor. Atîta timp cît sîntem alături, atîta timp cît întregul lagăr socialist acţionează strîns unit şi solidar, nu sînt primejdioase pentru noi niciun fel de uneltiri ale duşmanilor socialismului, ale duşmanilor păcii. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Imperialiştii se orientează spre adîncirea scindării Europei, spre grupări militare, pentru a împiedica înfăptuirea ideii colaborării europene generale şi stabilirea unei păci trainice. O îngrijorare deosebită stîrnesc la toate popoarele iubitoare de pace eforturile imperialiştilor de a reînvia şi de a pune din nou în picioare pe militariştii vest-germani, cărora li se rezervă rolul de forţă de şoc în pregătirea unui nou război.

Popoarele Europei, care au suportat jugul greu al ocupaţiei fasciste, care au pierdut milioane de fii şi fiice în războiul împotriva Germaniei hitleriste, în lupta pentru eliberarea lor naţională, nu pot să nu ţină seama de noua primejdie care ameninţă libertatea şi independenţa lor din partea militariştilor germani.

Alevărat, acum sînt alte timpuri, forţele păcii şi socialismului au crescut nespus de mult. Forţelor imperialismului li se opune puternicul lagăr al ţărilor socialiste, care reuneşte 900 milioane de oameni.

Forţelor imperialismului li se opun de asemenea popoarele unei serii întregi de ţări, care s-au eliberat de dependenţa coloniala, precum şi popoarele ţărilor coloniale, care luptă activ pentru eliberarea lor. Toate acestea arată că forţele păcii şi progresului sînt mai puternice decît forţele reacţiunii.

Dar noi ştim că atîta timp cît există imperialismul, va exista şi primejdia războiului. De aceea, trebuie să manifestăm o vigilenţă neslăbită. Sarcina noastră este, dragi prieteni, să opunem uneltirilor imperialiştilor unitatea şi coeziunea de nezdruncinat a ţărilor lagărului socialist, a tuturor forţelor care luptă pentru cauza păcii. Trebuie să intensificăm lupta noastră pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru interzicerea producţiei şi folosirii armei termonucleare, pentru încetarea experienţelor cu această armă.

Permiteţi-mi, dragi tovarăşi, să ne exprimăm convingerea că vizita noastră în ţara dv. va contribui la întărirea continuă a prieteniei de nezdruncinat şi a colaborării dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Cehoslovaciei, la cauza întăririi păcii. **(Aplauze furtunoase, prelungite, ovaţii, aclamaţii: „Ura!", „În veci cu Uniunea Sovietică!", „Ura!").**

★

PRAGA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 iulie ora 16,30 ora locală au început la Praga tratativele între delegaţiile partidelor comuniste ale Uniunii Sovietice şi Cehoslovaciei.

★

PRAGA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La convorbirea care a avut loc la 10 iulie la Praga membrii delegaţiei de partid şi guvernamentale a Uniunii Sovietice şi membrii delegaţiei Partidului Comunist şi guvernului cehoslovac au făcut un schimb de informaţii cu privire la activitatea partidelor şi guvernelor lor din ultimul timp. Tratativele care s-au desfăşurat la sediul Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia au confirmat din nou deplina identitate de vederi a celor două partide frăţeşti.

S-a căzut de acord că se va da un comunicat comun cu privire la vizita delegaţiei de partid şi guvernamentale a Uniunii Sovietice în Cehoslovacia şi cu privire la convorbirile purtate.

(Texte prescurtate)

„Sîntem convinşi că lagărul puternic al ţărilor democraţiei şi socialismului va creşte şi se va întări continuu"

Cuvîntarea tovarăşului N. S. HRUŞCIOV la mitingul din oraşul Zilina

ZILINA 10 (Agerpres).—După cum s-a mai anunţat, în după-amiaza zilei de 9 iulie delegaţia de partid şi guvernamentală a Uniunii Sovietice, care se îndreaptă spre Praga, a sosit în oraşul Zilina.

Luînd cuvîntul în faţa microfonului, N. S. Hruşciov a spus:

Scumpi prieteni, tovarăşi!

Sîntem de cîteva ore pe pămîntul dv. şi nu există cuvinte care să poată exprima bucuria noastră în legătură cu vizita în ţara dv.

Am venit la dv., tovarăşi, ca la cei mai scumpi prieteni; nu avem faţă de dv. nici un fel de cerinţe; nu avem decît o inimă curată şi o prietenie mare şi puternică. **(Ovaţii furtunoase).**

Am mai spus la întîlnirea de la frontieră că trebuie să întărim prietenia dintre popoarele ţărilor socialiste şi popoarele tuturor ţărilor iubitoare de pace. Acesta este ţelul principal al vizitei noastre la dv. **(Aplauze furtunoase, prelungite, ovaţii, aclamaţii în limbile cehă şi rusă: „Trăiască pacea!").**

Tovarăşi, prieteni!

Sîntem convinşi că prietenia între popoarele noastre se va păstra pe veci. Sîntem convinşi că lagărul puternic al ţărilor democraţiei şi socialismului va creşte şi se va întări continuu.

Cît timp poporul cehoslovac se va afla sub steagul partidului comunist — făurit şi călit de marele fiu al Cehoslovaciei, Clement Gottwald, cît timp va fi strîns unit în jurul partidului său comunist — dacă toate acestea aşa vor fi şi sîntem convinşi că aşa vor fi — nu ne este frică, nouă şi vouă, de nici o furtună.

Sîntem foarte bucuroşi că ne găsim astăzi aici cu dv. Avem încredere nelimitată în Partidul Comunist din Cehoslovacia, avem încredere în înţelepciunea Comitetului său Central. Sîntem bucuroşi că Comitetul Central al partidului dv. este condus de un fiu credincios al poporului cehoslovac ca tov. Antonin Novotny. Îl salutăm şi vom sprijini întotdeauna prietenia dintre partidele noastre comuniste, dintre popoarele noastre. Cred, tovarăşi, că acestea vă sînt limpezi vouă tuturora. **(Exclamaţii: „limpede", ovaţii. Aclamaţii: „Trăiască C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia", „Trăiască tovarăşul Hruşciov").**

Tovarăşi!

Prietenia dintre popoarele noastre s-a stabilit de foarte mult timp. Ea s-a întărit şi mai mult în timpul celui de-al doilea război mondial.

Şi noi vom întări continuu această prietenie şi nu vom permite nimănui s-o încalce.

Tovarăşi, cînd a izbucnit în Ungaria putch-ul contrarevoluţionar duşmanii noştri şi-au pus în repetate rînduri întrebarea: Cum vor proceda cehii, cum vor proceda slovacii, pe cine vor sprijini ei? **(În piaţă răsună risete puternice).** Ştim cu toţii că duşmanii şi-au greşit socotelile, că s-au înşelat în speranţele lor. **(Aplauze furtunoase, aclamaţii: „Cu Partidul Comunist, înainte spre victoria comunismului!").**

Tovarăşi! Rideţi, şi noi toţi rîdem de speranţele şi planurile duşmanilor noştri. Speranţele lor s-au risipit, cum se desumflă un balon de săpun. Cît timp conducerea comunistă este puternică în ţara dv. şi în ţara noastră, cît timp conducerea comunistă este puternică în toate ţările socialiste, speranţele duşmanilor nu se vor realiza niciodată.

Scumpi prieteni! Fireşte că dv. ştiţi — aceasta nu este un secret, noi înşine am anunţat Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S. — şi la noi, după cum se spune, s-a găsit o oaie rîioasă în turma sănătoasă, s-au găsit oameni care sperau să acapareze poziţiile-cheie în partidul nostru, în statul nostru, pentru a abate partidul de la drumul trasat de Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

Ştiţi de asemenea cum s-au terminat toate acestea. Am luat, după cum se spune, această oaie de coadă şi am dat-o afară. Partidul Comunist din Cehoslovacia a sprijinit pe deplin hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Aceasta dovedeşte prietenia adîncă dintre partidele noastre, prietenia bazată pe temelia trainică a marxism-leninismului, pe înţelegerea profundă a sarcinilor trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S.

Luptăm pentru pace şi nu vom înceta niciodată această luptă. Vom face totul ca să nu fie război şi aceasta nu pentru că am fi slabi, după cum susţin unii proşti. Nu. Spre aceasta nu ne îndeamnă slăbiciunea — pe care nu o cunoaştem — ci înţelepciunea şi încrederea în victorie. Pentru aceasta sînt necesare forţe puternice, o mare coeziune a clasei muncitoare, a ţărănimii muncitoare, a intelectualităţii, a oamenilor de ştiinţă, care, neprecupeţindu-şi forţele, slujesc cauza măreaţă a socialismului. Şi noi vom învinge!

Fireşte, că se naşte întrebarea dacă poate fi război?

Vom face totul ca să nu fie război. Dar ştiţi că nu depinde totul de noi. De aceea, după cum se spune, puneţi speranţa în Dumnezeu, dar nu face singur boroboaţe. Dacă trăieşti printre ciini ia cu tine un băţ.

De ce sîntem liniştiţi şi siguri? Fiindcă ne bazăm pe forţe uriaşe, strîns unite. Şi, aş spune, pe o armată bună. Şi nu numai pe armată, ci şi pe sprijinul forţelor păcii din întreaga lume. **(Aclamaţii: „Trăiască Uniunea Sovietică!").**

Spunem cu fermitate că frontierele apusene ale Cehoslovaciei şi nu numai ale Cehoslovaciei, ci şi ale Poloniei şi ale celorlalte ţări care merg pe drumul socialist, le vom apăra ca pe ale noastre dacă duşmanul va ataca pe cineva dintre noi. **(Aplauze furtunoase, prelungite. Zecile de mii de oameni prezenţi scandează: „Trăiască Armata Sovietică!", „Trăiască Armata Sovietică!").**

Dar forţele noastre nu vor fi folosite niciodată pentru atac. Le vom folosi pentru a respinge pe agresori. După cum ştiţi, am prevenit pe agresori atunci cînd ei — Anglia, Franţa şi Israelul — au atacat Egiptul. Aceasta le-a răcorit capetele înfierbîntate.

Dv. ştiţi că nu vrem război. Nu putem însă da dovadă de nepăsare. Cred că toate acestea vă sînt clare **(Aclamaţii: „clar!", aplauze).**

Vă urez dragi tovarăşi toate cele bune în munca dv., în viaţa dv. Noi considerăm că lucrurile merg bine la voi. Lucraţi bine şi nivelul dv. de trai este ridicat. Aci s-au adunat muncitori, oameni ai muncii. Eu însumi sînt fost muncitor, tatăl meu a fost miner şi eu am lucrat ca copil la fabrică, iar cînd am devenit mai mare am început să lucrez în mină, astfel încît ştiu ce înseamnă munca grea de miner. Şi, deşi voi trăiţi acum bine, dar cine dintre voi nu vrea să fie şi mai bine? Şi noi vă dorim acest - lucru, îl dorim tuturor muncitorilor, tuturor oamenilor muncii.

De aceea, vă dorim noi succese în activitatea voastră, în munca spre binele tuturor oamenilor muncii.

Vom lucra împreună, vom face schimb de experienţă, de descoperiri ştiinţifice, de invenţii. Vom munci pentru ca viaţa să devină din ce în ce mai bună şi sîntem încredinţaţi că poporul vostru, clasa muncitoare, ţărănimea muncitoare, intelectualii voştri, partidul comunist şi guvernul cehoslovac, toate partidele care fac parte din Frontul Naţional, doresc de asemenea acest lucru, tind spre aceasta. Vă doresc tuturora noi succese importante.

Trăiască prietenia veşnică de nezdruncinat dintre popoarele Uniunii Sovietice şi popoarele Cehoslovaciei! **(Ovaţii, aclamaţii de salut în cinstea Uniunii Sovietice, a poporului sovietic, a partidului său comunist).**

La revedere, dragi tovarăşi!

(Text prescurtat)

In R. P. Mongolă: ANIVERSAREA REVOLUŢIEI POPULARE DIN 1921

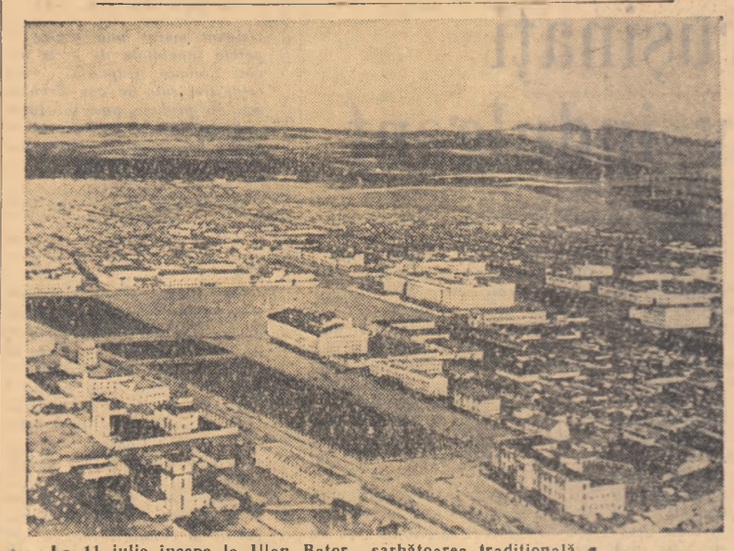

La 11 iulie începe la Ulan Bator sărbătoarea tradiţională populară — aniversarea revoluţiei. Timp de trei zile, poporul liber al Mongoliei cinsteşte amintirea celui mai luminos eveniment din istoria sa — revoluţia populară care a avut loc în 1921.

Pretutindeni se fac pregătiri intense. Cu prilejul sărbătorii din acest an se va deschide o mare expoziţie înfăţişînd aspecte din viaţa Mongoliei populare. Vor fi organizate pavilioane privind creşterea animalelor, industriei şi construcţiilor, transportului, comerţului, culturii şi sănătăţii, prieteniei.

Ulan Bator cunoaşte în aceste zile o animaţie deosebită. Avioanele care sosesc din spre Moscova sau Pekin au adus zilnic noi oaspeţi. În capitala Mongoliei populare se află delegaţii din U.R.S.S., Birmania, R.D. Germană etc. De asemenea au sosit la Ulan Bator scriitori şi ziarişti din majoritatea ţărilor prietene.

În fotografie: o vedere generală a oraşului Ulan-Bator.

TELEGRAMA

Tovarăşului JUMSARANGHIN SAMBU
Preşedintele Prezidiului Marelui Hurai Popular al Republicii Populare Mongole
Tovarăşului JUMJAGHIN TEDENBAL
Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Mongole
Tovarăşului DASIIN DAMBA
Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol

Cu ocazia celei de a 36-a aniversări a Revoluţiei Populare Mongole vă rugăm să primiţi din partea Prezidiului Marii Adunări Naţionale, a Guvernului Republicii Populare Romîne, a Partidului Muncitoresc Romîn şi a întregului popor romîn un călduros salut frăţesc şi sincere felicitări.

Oamenii muncii din Republica Populară Romînă urmăresc cu bucurie succesele obţinute de poporul mongol sub conducerea Partidului Popular Revoluţionar Mongol în dezvoltarea economiei şi culturii sale, pentru apărarea păcii şi dezvoltarea colaborării internaţionale.

Urăm poporului mongol şi dv. dragi tovarăşi, noi succese în activitatea pentru prosperitatea patriei dv. şi pentru întărirea forţelor păcii şi socialismului în lume.

dr. PETRU GROZA
Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne
CHIVU STOICA
Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne
GH. GHEORGHIU-DEJ
Prim Secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Tineretul din R.P.R. se pregăteşte cu bucurie pentru Festival

(Urmare din pag. 1-a)

lului" a luat extindere în întreaga ţară.

Organizaţiile U.T.M. au antrenat tinerii să lucreze peste 5.500 ha. atribuite ca loturi ale Festivalului.

Pionierii, elevii şi studenţii au întîmpinat Festivalul cu noi succese în învăţătură şi activitatea extra şcolară.

De un mare succes s-au bucurat festivităţile de închidere a anului universitar care au prilejuit mari manifestaţii artistice şi sportive închinate Festivalului.

Organizaţiile U.T.M. au acordat o atenţie deosebită mobilizării tineretului în acţiunea patriotică de stringere a fierului vechi. Tineri şi copii au colectat pînă la 5 iunie peste 7.700.000 kg. fier vechi.

Iniţiativa tinerilor de la Bacău cu privire la înfrumuseţarea oraşelor şi satelor patriei noastre a cuprins toate regiunile ţării.

Acţiunea patriotică de plantare de pomi şi puieţi a găsit un larg răsunet în rîndurile tineretului. Pînă la 5 iunie tinerii au plantat în toată ţara 56.000.000 pomi şi puieţi.

În cursul lunilor mai, iunie şi iulie au luat o deosebită amploare pregătirile şi desfăşurarea festivalurilor comunale, raionale şi regionale.

Peste 1.400 formaţii artistice totalizînd mai mult de 36.000 participanţi au participat la prima fază a festivalurilor.

Cu ocazia pregătirilor festivalurilor comunale au luat fiinţă noi echipe artistice, coruri, echipe de teatru şi de dans.

Festivalurile regionale ale tineretului au fost minunate sărbători ale tineretului, manifestări ale dragostei de viaţă şi ale bucuriei tinerilor de a fi cetăţeni ai statului nostru democrat popular. În centrele regionale, odată cu frumoasele realizări în munca artistică şi culturală obţinute în cinstea Festivalului, zeci de mii de tineri şi tinere şi-au manifestat încă odată dorinţa lor fierbinte de a apăra pacea şi prietenia între popoare.

Organizaţiile U.T.M. desfăşoară o intensă activitate în vederea popularizării Festivalului Mondial de la Moscova, organizînd „colţurile Festivalului", „joi ale Festivalului" simpozioane pe tema „Moscova, oraşul Festivalului", programe la staţiile de radio amplificare, afişînd lozinci, panouri etc.

La începutul lunii iunie a plecat din Bucureşti ştafeta pionierilor care va străbate timp de 2 luni întreaga ţară şi care va fi predată delegaţiei tineretului din R.P.R. în ziua plecării la Moscova.

Tinerii din toată ţara au confecţionat diferite obiecte ce vor fi trimise în dar participanţilor la Festivalul Mondial. Dintre acestea au fost selecţionate peste 7.500.

În adunări generale al tineretului au fost aleşi cei mai buni tineri care să reprezinte tineretul patriei noastre la Festival. Astfel printre delegaţii tineretului din R.P.R. se află tineri merituoşi, băieţi, fete, tineri aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare. Din delegaţie fac parte tineri muncitori, ţărani colectivişti, ţărani cu gospodărie individuală, studenţi şi elevi, tineri artişti.

Delegaţia tineretului din R.P.R., se va strădui să răspundă pe deplin încrederii poporului şi tineretului nostru.

Străduindu-se să contribuie din plin la succesul măreţei sărbători a tineretului lumii, delegaţia noastră va duce la Moscova, oraşul tineretului lumii, în mijlocul zecilor de mii de tineri din toată lumea, mesajul de dragoste şi prietenie al poporului şi tineretului nostru, hotărîrea sa fermă de a contribui cu toate forţele sale la construirea socialismului şi înflorirea patriei, la apărarea păcii în lumea întreagă.

În timpul Festivalului, în oraşele şi satele patriei noastre vor avea loc numeroase acţiuni de masă ale tineretului. Se vor organiza manifestări culturale şi sportive, excursii de masă, serbări cîmpeneşti, carnavaluri etc. În producţie, tinerii vor organiza schimburi de onoare. Nu există îndoială că numeroase noi iniţiative vor apare pe plan local în zilele Festivalului. Sub îndrumarea partidului, tineretul nostru nu va precupeţi nici un efort pentru a contribui la opera de construire a socialismului, răspunzînd cu cinste sarcinilor puse întregului nostru popor de Partidul Muncitoresc Romîn.

În continuarea şedinţei tov. Ion Florea, director general adjunct în Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, a prezentat o expunere despre pregătirea lotului cultural-artistic care va face parte din delegaţia tineretului din R.P.R.

Vorbitorul a arătat între altele că pentru alegerea celor mai buni tineri artişti care să reprezinte ţara noastră la Festival, au fost organizate 5 concursuri ale tinerilor solişti: de creaţie muzicală, al tinerilor artişti din teatrele dramatice, de creaţie plastică şi de literatură la care au participat în total peste 1.800 tineri artişti şi creatori.

Lotul artistic al delegaţiei tineretului din R.P.R. la Festivalul de la Moscova cuprinde peste 300 de persoane. El este alcătuit dintr-un cor de 80 de persoane aparţinînd ansamblului de cîntece şi dansuri U.T.M., două echipe de dansuri — una a Ansamblului U.T.M. şi alta a Ansamblului „Doina", o orchestră simfonică, o orchestră populară, un grup de solişti compus din 32 de persoane, un grup de estradă alcătuit dintr-o formaţie de muzică uşoară, acrobaţie, jonglerie etc., şi un colectiv al teatrului de păpuşi „Ţăndărică".

Dintre aceste formaţii, la concursurile internaţionale de interpretare din cadrul Festivalului vor participa corul, soliştii vocali, instrumentişti, de balet clasic, dans de caracter şi popular şi o formaţie de muzică uşoară.

De asemenea la invitaţia Circului de Stat din Moscova un grup de artişti de circ din Bucureşti va luat parte la concursul internaţional al artiştilor de circ, organizat la Moscova în timpul Festivalului.

La invitaţia Comitetului Internaţional de pregătire a Festivalului, reprezentanţi ai culturii ţării noastre vor face parte din numeroase jurii ale concursurilor.

Delegaţia noastră va prezenta la Festival două programe de gală în sala Filialei Teatrului Mare Academic de Artă din Moscova, 20 de programe naţionale în săli, pe scene, în parcuri, piaţe etc., un concert în sala mică a Conservatorului din Moscova, precum şi alte 11 participări la programele artistice internaţionale. Teatrul „Ţăndărică" va prezenta de asemenea 9 spectacole.

În afară de aceasta tinerii noştri artişti vor participa la programele speciale prilejuite de manifestările centrale ale Festivalului.

Tov. Manole Bodnăraş a prezentat o informare despre stadiul pregătirilor lotului sportiv.

După ce a făcut un bilanţ al marilor competiţii sportive de masă desfăşurate în întîmpinarea Festivalului, vorbitorul a arătat că pregătirile sportivilor noştri au început încă din luna martie, sub conducerea şi îndrumarea unui grup de peste 100 de antrenori şi tehnicieni. În atenţia acestora au stat peste 600 sportivi.

Numeroasele competiţii internaţionale la care sportivii noştri au participat pînă acum au arătat că pregătirile, la majoritatea disciplinelor, se află pe un drum bun.

Delegaţia R.P.R. la cea de a III-a Ediţie a Jocurilor Sportive Internaţionale prieteneşti de la Moscova, va fi alcătuită din cca. 350 de persoane, reprezentînd sportivi, antrenori, arbitri internaţionali, medici şi tehnicieni.

Sportivii romîni vor fi prezenţi la startul întrecerilor în următoarele discipline sportive: atletism, baschet, ciclism, canotaj academic, caiac, canoe, gimnastică, înot, handbal, volei scrimă, rugbi, box, haltere, fotbal şi lupte clasice de cîmp.

Aceasta este cea mai mare delegaţie sportivă romînă care a participat vreodată la vreo competiţie internaţională peste hotare.

Expunerile au fost urmate de întrebari şi discuţii.

Participanţii la şedinţă au vizitat expoziţia darurilor tineretului din R.P.R. care vor fi trimise la Festivalul de la Moscova.

Sesiunea Consiliului economic şi social al O.N.U.

Importantele propuneri ale delegaţiei sovietice

GENEVA 10 (Agerpres). TASS transmite: Sesiunea Consiliului economic şi social al O.N.U. va termina curînd examinarea dării de seamă a situaţiei economice mondiale, prezentată de secretariatul O.N.U. Darea de seamă dovedeşte reducerea în 1956 a volumului producţiei într-o serie de ramuri ale industriei statelor Unite şi ale unor ţări din Europa occidentală.

Reprezentantul U.R.S.S., A. V. Zaharov a subliniat că Uniunea Sovietică se pronunţă consecvent pentru dezvoltarea continuă a colaborării pe baza întrecerii economice paşnice a statelor şi a prezentat în numele delegaţiei sovietice o serie de propuneri concrete în această direcţie:

1. Organizarea unei conferinţe economice a reprezentanţilor tuturor ţărilor şi a unei conferinţe internaţionale a economiştilor;

2. Crearea unui aparat internaţional universal şi eficace pentru colaborarea comercială;

3. Creşterea rolului şi prestigiului organelor economice permanente ale Consiliului economic şi social al O.N.U., în care ţările să fie reprezentate, indiferent de regimul lor social;

4. Examinarea unor probleme economice acute ale ţărilor care au păşit pe calea dezvoltării independente;

5. Luarea de măsuri în legătură cu eşecul politicii embargoului în comerţul cu Republica Populară Chineză, aplicat în baza unei rezoluţii ilegale a Adunării Generale.

Reprezentantul U.R.S.S. a propus de asemenea ca Consiliul să ceară tuturor statelor — membre ale O.N.U. şi în primul rînd membrilor permanenţi ai Consiliului de Securitate, să reducă în 1958 alocările militare cu 10—15 la sută în comparaţie cu anul 1957, pentru a folosi fondurile eliberate în acest fel atît pentru dezvoltarea economică paşnică şi ridicarea bunăstării materiale a popoarelor, cît şi pentru acordarea de ajutor economic ţărilor slab dezvoltate, prin intermediul O.N.U.

Ştafeta internaţională a Festivalului

BUDAPESTA 10 (Agerpres).— Simbătă după-amiază a sosit pe teritoriul Ungariei, venind dinspre Italia şi Austria, ştafeta internaţională a tineretului.

Ştafeta a plecat la 9 iulie spre Moscova urmînd două itinerarii diferite: Primul prin sudul R.P. Ungare şi cel de-al doilea prin nordul R.P. Ungare, înainte de a se reintîlni la frontiera sovieto-ungară şi de a trece apoi pe teritoriul sovietic.

PRAGA 10 (Agerpres). — Ramura de sud a ştafetei internaţionale la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Moscova trece în prezent prin regiunea Pardubice (Cehoslovacia) în direcţia frontierei sovietice.

În seara zilei de 8 iulie ştafeta a sosit în oraşul Pardubice.

Ramura de nord a ştafetei a trecut de la Domazlice la Karlovy-Vary unde a fost salutată de aproape 10.000 persoane

Noi avioane sovietice de călători

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: Patru noi avioane sovietice de călători au fost prezentate pe aerodromul Vnukovo lîngă Moscova reprezentanţilor presei, radio-ului şi televiziunii. Acestea sînt: avionul turboreactor cvadrimotor „TU-110", cu 100 de locuri; o variantă a cunoscutului avion „TU-104" pentru turişti, cu 78 de locuri; avioanele turbopropulsoare cvadrimotoare „Moscova" şi „Ucraina". „Moscova" va transporta între 75 şi 100 călători „Ucraina" — între 84 şi 126.

În lunile următoare aceste avioane vor fi date în folosinţa Flotei aeriene civile a U.R.S.S.

O acţiune huliganică a trei militari englezi

DELHI 10 (Agerpres). — TASS transmite: Agenţia Press Trust of India anunţă că la 4 iulie trei militari englezi s-au dedat la o acţiune huliganică la Colombo zmulgînd steagul sovietic de pe automobilul aparţinînd ambasadorului U.R.S.S. În legătură cu acest incident poliţia a arestat un ofiţer englez, care apoi a fost eliberat pe cauţiune. Ceilalţi doi militari englezi au părăsit Ceylonul.

În cercurile oficiale s-a anunţat că guvernul Ceylonului şi comisariatul suprem al Angliei din Ceylon au prezentat scuze ambasadei sovietice.

VĂ INFORMĂM pe scurt DIN:

ODESA. La Teatrul de comedie muzicală din Odesa a avut loc premiera operetei romîneşti „Lăsaţi-mă să cînt" de compozitorul Gherase Dendrino.

VARŞOVIA. După cum anunţă ziarul „Zycie Warszawy", recent s-a semnat la Paris primul acord comercial de după război dintre Republica Populară Polonă şi Spania cu privire la schimbul anual de mărfuri, în valoare de 20 milioane de dolari.

ROMA. Potrivit datelor oficiale, numărul persoanelor care au decedat în Italia din cauza valului de căldură care s-a abătut de nouă zile asupra ţării se ridică la 181.

BUDAPESTA. Procurorul din Budapesta a pregătit actul de acuzare în procesul a două grupuri de contrarevoluţionari care au participat activ la rebeliunea din octombrie-noiembrie 1956.

PHENIAN. La 10 iulie Ho Şi Min, preşedintele R.D. Vietnam, şi persoanele care îl însoţesc, care se află la Phenian în vizită de prietenie, au vizitat combinatul textil din acest oraş.

PEKIN. La 9 iulie a sosit la Pekin o delegaţie japoneză, care va duce tratative pentru încheierea unor contracte pe termen lung cu organizaţiile pentru export din R.P. Chineză, în vederea livrării de cărbune şi minerau de fier din China către Japonia.

DAMASC. Postul de radio Damasc a anunţat că un purtător de cuvînt al armatei siriene a declarat că la 9